348

348

OFFICE OF ...
29 MAR 1949
MADRAS

ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமிகளின் சரித்திரம்

(2-ம் பதிப்பு)

565

ஆசிரியர் :
பி. கே. மூர்த்தி, Dip. Mus.

NR ஊ1ωL67
N48
111685

...TIONS,
...s. 18.

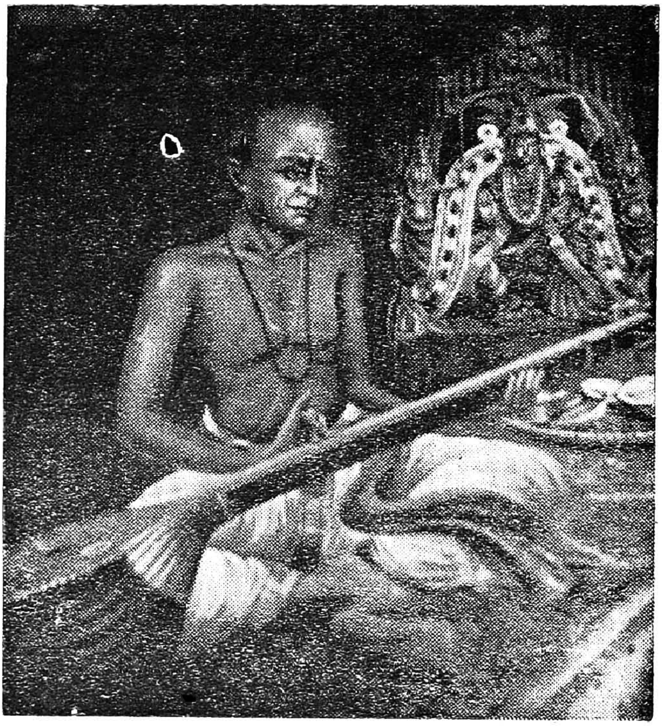

மேலேயிருப்பது ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமியின் உருவப் படம். பசி, தாகம், சுகம் கவனியாது உண்மை பக்தியோடு, ஸங்கீதத்தை வளர்த்த மகான் இவர். சும்மாயிருப்பதே சுகம் என்று பலர் நினைக்க, பொதுக் காரியங்களிலும் கலைகளிலும் இவரைப்போல் ஊக்கத்துடன் தொண்டு செய்தவர் சிலரே. கலை வளர்ச்சி இவர்களால் செழிப்படைகிறது. அவர் எதிர் பார்க்காமலே நற்கியாதி அடைந்திருக்கிறார். சமரச சன் மார்க்க மனப்பான்மையோடு ஆரம்பத்தில் கணபதி கீர்த் தனையும், பின்னர் ஸ்ரீ ராமன்மீது கீர்த்தனைகளும், பிறகு சிவ ஸ்தோத்ர கீர்த்தனைகளும் பாடினார். சிவாலயங்கள் சென்று கீர்த்தனைகள் பாடினார். காஞ்சீபுரம் காமாக்ஷியம்மன் பேரில் பாடி விட்டு, ஏகாம்பரநாத ஸ்வாமி தரிசனம் செய்தார். அட்டை 4-ம் பக்கம்காணும் கோபுரம் ஸ்ரீ ஏகாம்பரேசுவர ஸ்வாமி கோவில். ஹிந்து—முஸ்லிம் ஒற்றுமையில் சுதந்திர வேரை ஊன்றி, காங்கிரசை வளர்த்து, ஹிந்து காந்தி என்று அவதாறு கூறிய முஸ்லிம் நண்பர்களின் மனதில் குடிகொள்ள கால்நடைப் பிரயாணம் செய்யும் காந்திஜியின் வாழ்க்கை, திருவையாறு மகானின் வாழ்க்கையோடு எவ்வளவு அனு சரணையாயிருக்கிறது!

(*Photos, Cover pages 1 to 3:* Courtesy, Ananda Vikatan & Naradar)

ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமிகளின் சரித்திரம்

(12 ஸ்வர, ஸாஹித்திய கீர்த்தனைகளுடன்)

ஆசிரியர் :

P. K. Moorthi, Dip. Mus.

2ND EDITION

PUBLISHERS :

MOORTHY PUBLICATIONS,

MADRAS 18.

Copy right] Feb. 1947. [Price Rupee One

111685

உள்ளடக்கம்

		பக்கம் எண்
முகவுரை	...	iii
சரித்திரம்	...	1
சிஷ்ய பரம்பரை	...	31
ராமனுத பாகவதர்	...	40

கீர்த்தனைகள்

1.	கிரிராஜ ஸுதா	...	42
2.	வர நாரத	...	44
3.	ஸ்வர ராகஸுத	...	46
4.	ஸங்கீத சாஸ்த்ர	...	49
5.	மோக்ஷமு கலதா	...	51
6.	நேநெந்து வெத	...	54
7.	தாசரதே	...	57
8.	நிதிஸால ஸுகமா	...	60
9.	ராநிதி ராது	...	64
10.	நாமு ரால	...	66
11.	முந்துவெனக	...	69
12.	ஏமான திச்சேவோ	...	73
	கீர்த்தனைக் குறிப்புகள்	...	76

FOREWORD

BY

Mysore Asthana Vidwan, Sangitha Sastra Visaradha Sangitha Kalanidhi **K. Varadachariar** *(Lion), Principal, Sangitha Siromani Course, Kalakshetra, Adyar.*

"I have great pleasure in giving my hearty appreciation to popularise this little brochure, viz., 'The Life of Saint Thyagaraja Swamy' in addition to some of his selected Kritis with clear and eligible notations of a generalized type.

The life-sketch of the Sacred Saint and Singer is not only given in its faithful manner in an erudite form and also gives the general public a living picture of his highly characterized life and thus gives special mention. I, therefore, in conclusion believe that this sort of books with many more Keertanams untouched by the former may be a boon to the real lovers of music and the students of the same."

Dated 18-2-'47. (Sd) **K. Varadachari.**

Copy of Review by The Hindu, Madras on 2nd Feb. '41 over the first edition.

LIFE OF SRI THYAGARAJA SWAMI

(*by* MOORTHI)

"There is no doubt that lives of great men remind us of great things and when it is the case of a musician saint, as Sri Thyagaraja, it cannot but interest and thrill all lovers of music. He is described to have been an avatar of Valmiki. He was able to attain self-realisation through bakthi for which music was the vehicle His krithis are gems not only from the point of musical art, but also as expounding philosophic ideas. This small book in tamil gives an interesting account of the Saint's life describing the several important incidents that happened in his life.

Mr. Ramanatha Bagavathar has contributed a chapter* on the life mission of the Saint while Prof. P. Sambamurthi in a subsequent chapter traces the line of the Saint's disciples. It is a handy book worth perusal by all."

*N. B. Kritis with notations Swara by Ramanatha Bagavathar have been added in this edition substituting this chapter.

ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமிகளின் சரித்திரச் சுருக்கம்

அத்தியாயம் 1

முன்னுரை

"ஸ்வர ராக ஸுதாரஸ யுதபக்தி
ஸ்வர்க்காபவர்க்கமுரா ஓ மனஸா"—

அதாவது "நல்ல ஸங்கீதம், ச்ருதிலயத்தோடு சேர்ந்து பகவதர்ப்பணமாகப் பாடினால், அதுவே உண்மையான பக்தியாகும். இந்த பக்தி சாமான்யமன்று. மோக்ஷத்தையும், சாயுஜ்ய பதவிகளையும் அடையச் செய்யும். ஆகையால், ஓ மனமே, பரிசுத்தத்தோடு பஜனை செய்" என்று மகான் தியாகராஜர் இதைப்போன்ற பல கீர்த்தனைகளிலும் பாடினதோடில்லாமல், தன் வாழ்க்கையிலேயே மெய்ப்பித்துக் காட்டியிருக்கிறார். சகுண மூர்த்திகளில் பேதமில்லாமல், பரப்பிரம்மமாக பாவித்து எல்லா தெய்வங்களின் மீதும் கிருதிகளைப் பாடியிருக்கிறார் அதனாலல்லவா, அவருடைய கீர்த்தனங்கள் தென்னாடெங்கும் ரத்தினங்களாகப் பிரகாசிக்கின்றன! பல விடங்களிலும் உற்சவங்கள் செய்து அவரை ப்ரும்ம ஸ்வரூபமாக பாவித்துக் கொண்டாடுகிறார்கள். அதிலும் திருவையாறென்னும் பஞ்சநத க்ஷேத்திரத்திலேயே ஸ்ரீ தியாக

ராஜ ஸ்வாமிகள் வசித்து வந்தும், முக்தியடைந்து மிருப்பதால் அவ்விடம் நடக்கும் மஹோத்சவம் மகா விசேஷம்.

இந்த மகானின் கீர்த்தனைகளின் தாத்பரியத்தை கவனித்துப் பார்த்தால் தான் அத்வைத நிலையிலேயே யிருந்து கேவலம் பாமரர்களுக்கு பக்தி ரசத்தை புகட்டியிருக்கிறார் என்றறிவோம். கீதையின் ஆழ்ந்த கருத்துக்களை—உதாரணமாக கண்ணன் அர்ச்சுன னுக்குபதேசித்த கர்மயோகம், பக்தி யோகம், ஞான யோகம் என்ற மூன்று வழிகளின் பிரகாரமே—தான் அனுபவித்தும், சிஷ்யர்களுக்கு கீர்த்தனரூபமாகப் புகட்டியும் வந்ததனாலும், இன்னும் வேதசாஸ் திரங்கள் உபநிஷத்துக்கள் இவைகளில் அடங்கிய உண்மைகளும் இவருடைய கீர்த்தனைகளின் மூலமாக வெளிப்படுவதனாலும் ஸ்வாமிகளின் கிருதிகளை "தியாகோபநிஷத்" என்றே சொல்லலாம்.

சுமார் 1100 வருஷங்களுக்கு முன் அவதரித்த சிவனடியார்கள் செய்த லீலா விபூதிகள்போல—அதாவது, திருஞானசம்பந்தர் பூநாகம் தீண்டி இறந்த பூம்பாவை யென்ற பெண்மணியை இறந்த சில காலம் கழித்து எலும்புத்துண்டங்கள் நிறைந்த குடத்திலிருந்து கலகலவென்று சலங்கை சப்தம் கேட்க உயிரோடு எழச் செய்தது போலவும், முதலை விழுங்கிய குழந்தையை சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள் தமது பக்தி ரசப் பாக்களால் உயிருடன் கொணர்ந் ததுபோலவும், நமது மகான் தியாகராஜரும் லீலா விநோதங்கள் பல செய்திருக்கிறார். க்ஷேத்ராடனம் செய்துவருங்கால் திருப்பதியிலிருந்து காஞ்சீபுரம்

போகும் மார்க்கத்தில் புத்தூர் சமீபம் கிணத்தில் விழுந்து இறந்துபோன ஒரு பிராமணனை உயிர்ப்பித்தார். பக்தியையே பிரதானமாகக்கொண்டது அவரது வாழ்க்கை; நாரதப் பிரும்மம் நேரில் தோன்றி "ஸ்வரார்ணவம்" என்ற ஸங்கீத நூலைக்கொடுத்து, அவர் மூலம் ஸங்கீதத்தை உலகுக்கு பரவச் செய்திருக்கிறார். ஆதலால், ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமிகளை ஓர் அவதார புருஷனென்றே நாமெல்லோரும் கொண்டாடுகிறோம். அவரது திவ்விய வாழ்க்கைச் சரிதம் இங்கே சுருக்கமாகக் கூறப்படுகிறது.

அத்தியாயம் 2

பிறப்பும் வளர்ப்பும்

"கமலையில் பிறக்க முக்தி" என்ற பெரியோரின் வாக்குப்படி, நமது தியாகராஜ ஸ்வாமிகள், சுமார் 175 வருஷங்களுக்கு முன்னால், 1767-ம் வருஷத்தில் தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தியாகராஜப் பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் புண்ணிய க்ஷேத்திரமான—ஆரூரில், கமலாம்பாளை தேவியாகக் கொண்டதால் கமலையென்று பேர்பெற்ற திருவாரூரில், ஓர் த்ரிலிங்க வைதிக, தெலுங்கு பிராம்மணரான ராமப்பிரம்மம் என்ற பெரியாருக்கு மூன்றாவது புத்திரனாகப் பிறந்தார். அதனாலேயே தாய் தந்தையர் இவருக்கு த்யாகராஜனென்று ஈசன் நாமத்தைச் சூட்டினார்கள். முதலிரண்டு சகோதரர்களின் பெயர்கள் ஜப்யேசன், ராமநாதன் என்பதாகும். சாந்தமே உருக் கொண்ட இவருடைய அன்னை ஸீதம்மாள், பதியிடம் மிகுந்த

பக்திகொண்டு, தன் மூன்று புத்திரர்களுடன் எளிய வாழ்க்கையாயினும் கண்ணியமாகவே குடும்பத்தை நடத்தி வந்தார்.

ஸ்ரீராம பிரம்மத்தின் தந்தை அதாவது தியாகராஜ ஸ்வாமிகளின் பாட்டனார், கிரிராஜகவி யென்பார், அக்காலத்தில் தஞ்சை நகரை பரிபாலித்து வந்த "ஸஹாஜி" மகாராஜாவிடம் பெரிதும் மதிக்கப்பெற்று, சன்மானங்கள் பல பெற்றவராயிருந்தும் கூட, ராம ப்ரும்மம் பகவத் பக்தியிலீடுபட்டவராய் போக வாழ்க்கையில் மனம் செல்லாது யோக வாழ்க்கையைக் கைக்கொண்டு எம்மை ஸ்திதியிலேயேயிருந்தார். தன் கடைசி புத்திரன் தியாகராஜனின் புத்தி சாதுர்யத்தையும், ஸ்வாமி கைங்கரியங்களில் சிரத்தையையும், சம்ஸ்க்ருதம், வேத சாஸ்திரம் முதலியவைகளில் ஆர்வத்தையும் கவனித்த ராம ப்ரும்மம், தனயனுக்கேற்ற கல்வி புகட்டவும், தன் குடும்ப ரக்ஷணைக்கேற்ற சௌகரியங்கள் திருவாரூரில் கிடைக்காததால், அவைகளை விருத்தி செய்துகொள்ளவும் எண்ணி, தஞ்சைக்கு சமீபமுள்ள பஞ்சநதீச மூர்த்தியின் ஸ்தலமான, பஞ்சநத க்ஷேத்திரம் எனப்படும் திருவையாறு ஸ்தலத்தில் வசிக்கத் தீர்மானித்து அவ்விடம் தமதில்லத்தை மாற்றிக்கொண்டார்.

பற்றற்ற மனதோடு பரமனது பக்தியிலீடுபட்டு உஞ்சவிர்த்தி செய்து காலங்கழித்தார் ராமப்ரும்மம். தம் புதல்வர் மூவருக்கும் தெலுங்கு, சம்ஸ்க்ருதம் முதலிய பாஷைகளையும் வேத சாஸ்திரங்களையும் பயிலுவித்தார். உயரிய ஞானத்திலும் வேத சாஸ்திரங்களிலும் முதலிரண்டு குமாரர்களும் அவ்வள

வாக சிரத்தை காட்டவில்லை. நேர்மாறாக மூத்த குமாரரான ஜப்யேசன் தமோ குணமுடையவராய் அஞ்ஞானமும் அழுக்காறுகளும் கொண்டிருந்தார். காலக்கிரமத்தில் மூன்று குமாரர்களுக்கும் உபநயனம் நடந்தது. பால்யத்திலிருந்தே தியாகராஜனின் தெய்வ பக்தியைக் கண்ட ராமப்ரும்மம் தான் ஆராதனை செய்துவந்த ராமபட்டாபிஷேக விக்கிரஹங்களை தம் புதல்வரே பூஜைசெய்து வரும்படி ஆக்ஞாபித்தார். நாளாக ஆக, ராமபிரானின் பஜனைகளில் ஊக்கமதிக மேற்பட்டது தியாகராஜருக்கு. பஜனைக் கீர்த்தனை களை நாள்தோறும் கேட்ட இவருக்கு ஸங்கீதத்தில் பிரேமை அதிகமாயிற்று. ஆகவே, அக்காலத்தில் தஞ்சை ச ம ஸ் தா ன வித்வானாயிருந்த வீணை ஸொண்டி வெங்கடரமண தாஸரிடத்தில் ஸங்கீதப் பயிற்சி செய்ய ஏற்பாடு செய்தார் ராமப்ரும்மம். ஸொண்டி வெங்கடரமணதாஸரும் அவர்கள் வசித்து வந்த திருமஞ்சன வீதியிலேயே குடியிருந்ததால், ஸங்கீதாபிவிருத்திக்கு செளகரியமதிகமாயிருந்தது.

மூத்த பிள்ளைகளின் குணங்களைக் கண்டு வருந்தியும், தியாகராஜனின் மனநிலையைக் கண்டு மனம் பூரித்த ராமப்ரும்மம், தாம் ஜீவித்திருக்கும் காலத்திலேயே பிள்ளைகளுக்கு மணம்செய்துவிட எண்ணி, பார்வதி யென்ற பெண்ணை ஸ்வாமிகளுக்குக் கல்யாணம் செய்து வைத்தார்.—சின்னாட்கள் கழித்து, முதலில் ராமப்ரும்மமும் அடுத்த வருஷம் அவரது உத்தம பத்தினியான ஸீதம்மாளும் உயிர்நீத்தனர்.

அப்பொழுது ஸ்வாமிகளுக்கு வயது 14. ஸங்கீத குருவான வெங்கடரமண தாஸர் த்யாகராஜனின்

விசேஷ அறிவைக்கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார். அவர் சொல்லிக்கொடுத்த ஒரு வருஷ காலத்திற்குள் ஸங்கீத நிபுணராகிவிட்டார் தியாகராஜ ஸ்வாமிகள். பெரியோர்களான புரந்தரதாஸர், ராமதாஸர், தாளப் பாக்கம் சின்னய்யா இவர்களின் கீர்த்தனைகளைப் பாடிக்கொண்டும் ராம விக்ரஹ ஆராதனைகளைச் செய்தும் காலம் கடத்திவரும் நாளில் அவருக்கு வயது 18 ஆயிற்று. அப்பொழுது விசேஷ சம்பவ மொன்று நடந்தது.

அத்தியாயம் 3

குருவுபதேசம்

காஞ்சீபுரத்திலிருந்து ராமகிருஷ்ண யதீந்திரர் என்ற மகான் ஸ்ரீ ராமச்சந்திரனின் கட்டளைப்படி திருவையாறு வந்து சேர்ந்தார். அந்த மகானை தரிசித்தார் தியாகராஜர். தன்னை வணங்கித் துதித்த தியாகராஜனின் பக்குவ மன நிலையை யுணர்ந்த யதீந்திரர், "குழந்தாய்! எல்லா மந்திரங்களிலும் தாரக நாமமே சாலச்சிறந்தது. அதை உனக்கு உபதேசிக்கிறேன். இந்த மந்திரத்தை யார் 96 கோடி ஆயுட் காலத்திற்குள் ஜபிக்கிறார்களோ அவருக்கு சாயுஜ்ய பதவி நிச்சயம். நீ அவ்விதம் செய்து முடிப்பாயாகில் உனக்கு ஸ்ரீ ராமபிரான் காட்சியளிப்பார்" என்று சொல்லி தாரக மந்திரத்தையும் உபதேசித்தார்.

அன்று முதல் த்யாகராஜ ஸ்வாமிகள் தன் தர்ம பத்தினியுடன் தினந்தோறும் அவ்வூர் தர்மாம்பிகா ஸந்நிதி சென்று வந்து, லக்ஷத்து இருபத்தையாயிரம் ராம நாமம் வீதம் ஜபித்து வரலானார்.

இதன் மத்தியில் ஸ்ரீ சீதாலக்ஷ்மண பரத சத்ருக்ன ஆஞ்சநேய ஸமேத ஸ்ரீராமனின் பேரில் ஸ்தோத்திரக் கீர்த்தனைகள் இயற்ற வேண்டுமென்று எண்ண முண்டாயிற்று. நிர் விக்னமாய் கைகூட வேண்டுமேயென்ற கவலையுடன் விக்னேச்வர மூர்த்தியின் மீது முதல் முதலாக "கிரிராஜ ஸுதா, தனய* என்ற கீர்த்தனத்தைப் பாடினார். இதற்கு இரண்டு வித அர்த்தமுண்டு. "பார்வதியின் புத்திரனே, என்னைக் காப்பாற்று" என்றும், கிரிராஜ கவியின் புத்திரனான ராமப்ருமத்தின் குமாரனான என்னைக் காப்பாற்று" என்றும் பொருள்படும். கவியின் இயல்பை அக்கீர்த்தனையிலேயே காட்டி யிருக்கிறார் த்யாகராஜ ஸ்வாமிகள்.

தியாகராஜனின் பெருமை ஓங்குவதையும், லௌகீக விருத்தியில் தாம் மட்டும் கஷ்டப்பட நேர்ந்திருப்பதையும் நினைத்த மூத்த சகோதரர்களுக்கு த்வேஷம் ஏற்பட்டது. சகோதரர்களின் மாறான மனப்போக்கை கண்ட தியாகராஜர் தாம் தனிமையாக வாழக் கருதி, பிதுரார்ஜித சொத்தில் தமக்குள்ள பாகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டு உஞ்ச விருத்தி செய்து, யாதொரு இடைஞ்சலும் இல்லாமல் பகவானுக்குத் தொண்டு செய்யத் தொடங்கினார். தம் பாகத்திற்கு முக்கியமாக அவர் விரும்பிப் பெற்றுக் கொண்டது ஸ்ரீ ராம பட்டாபிஷேக விக்ரஹங்களைத் தான்.

இந்த சமயத்தில், தியாகராஜரின் மனைவியாரான பார்வதி அம்மாள் 5 வருஷங்கள் பர்த்தாவுடன் வாழ்ந்த பின்னர் தேக வியோகமடைந்தாள். திரா

மனச்சஞ்சலத்திலும், ராமபிரானையே துதித்து வந்த தியாகராஜருக்கு பக்தியைத் தவிர வேறொன்றும் வாழ்க்கையில் பெரிதாகப் படவில்லை. அவருடைய அரைச் சம்மதத்தோடு, பெரியவர்களெல்லோரும் சேர்ந்து, பார்வதியின் ஸஹோதரியான கமலாம்பாள் என்ற பெண்ணை ஸ்வாமிகளுக்குப் பாணிக்கிரஹணம் செய்து வைத்தார்கள்.

தினந்தோறும் ஸ்வாமிகள் பஞ்ச உஷத்காலத்தில் எழுந்திருந்து ஸ்நானாதி கர்மாக்களை முடித்துக் கொண்டு நாம ஸங்கீர்த்தனத்துடன் பிரதக்ஷணம் செய்து வந்து, விதிப்படி ராமச்சந்திர மூர்த்திக்கு அபிஷேக அலங்காரங்கள் செய்து பூஜை பண்ணியும், ராம நாம மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டும், பகவத் ஸந்நிதியில் கிருதிகளியற்றிப் பாடிக்கொண்டும், இராமச்சந்திர மூர்த்திக்கு உத்ஸவங்களும் பஜனைகளும் செய்துகொண்டு வந்தார். அவருடைய இனிமையான கீர்த்தனங்களைக் கேட்ட ஊரார் பலரும் வந்து கூடுவர். இதனால் நாளுக்கு நாள் ஸ்வாமிகளின் புகழ் பெருகலாயிற்று. அவரது பக்திக்குக் கட்டுப்பட்ட ராமபிரான், இரவில் பகவானுக்கு அர்ப்பணம் செய்து வைக்கப்பட்ட பால் பழங்களில் பாதியை உட்கொண்டு, மிச்சம் பாதியைப் பிரஸாதமாக வைத்திருப்பதைக் கண்டு எல்லோரும் ஆச்சரியப்படுவார்கள். ஸ்வாமிகள் மிச்சம் பாலையும் பழத்தையும் ஆனந்தத்துடன் எடுத்துண்பார்.

அத்தியாயம் 4

ஸத்குரு தர்சனம்

ஸங்கீதத்தில் ஆர்வங் கொண்ட தியாகராஜ ஸ்வாமிகள் தமது மாதாமஹராகிய வீணை காளஹஸ்தி அய்யரிடமிருந்த சில ஸங்கீத கிரந்தங்களையும் படித்து வந்தார். அந்த கிரந்தங்களை நன்ருக விளங்கும்பொருட்டு, தமது குருவான ராமகிருஷ்ண யதீந்திரரைக் கேட்டுக்கொள்ள, அவரும் நாரத மஹரிஷியை உபாஸனை செய்தால் சந்தேகங்கள் தெளிவாகுமென்று கூறி, நாரத உபாஸனு மந்திரத்தையும் உபதேசித்தார். அதன்படியே ஸ்வாமிகளும் உபாஸனை செய்து வந்தார்.

நாளுக்கு நாள் தியாகராஜரின் புகழ் எங்கும் பரவிற்று. இதைக் கண்டு சகிக்காத ஊரார் சிலர் அறியாமை கொண்டு ஸ்வாமிகளை நிந்தனை செய்ய வாரம்பித்தார்கள். சிலர் 'இவனுக்கு ஸ்வரஞானம் கிடையாது' என்று இவரது ஸங்கீதத்தை தூஷிக்கவும் ஆரம்பித்தனர். இதைக்கேட்டு மனம் வருந்திய த்யாகராஜர், அஞ்ஞானம் மிகுந்த ஜனங்களிடம் தம்மை காட்டிக்கொடுக்கலாமா வென்று இராமபிரானிடம் முறையிட்டுக் கொண்டார்.

•

இதன்பயனுய் ஒருநாள் காலை சுமார் 10 மணிக்கு சந்நியாசி யொருவர் தியாகராஜரைத் தேடிக்கொண்டு வந்தார். எண்ணெய் தேய்த்துக்கொண்டிருந்த தலையுடன் ஸ்வாமிகள் உடனே எழுந்து அந்தப் பெரியாரை வணங்கினர். சந்நியாசி அவரை

ஆசீர்வதித்து, தியாகராஜனென்ற ஸங்கீத வித்வானைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு அவரைப் பார்க்க வந்திருப்பதாகக் கூற, தாம் தான் அந்த த்யாகராஜன் என்றும், தம்மை அவ்வளவு தூரம் கௌரவிக்கும் பெரியாரின் கட்டளையை சிரமேற்கொண்டு செய்யத் தயாராயிருப்பதாகவும் பதில் விடுத்தார். சந்நியாசியின் வேண்டுகோளின்படி, சில கீர்த்தனங்களை அழகாய்ப் பாடினார் த்யாகராஜ ஸ்வாமிகள். அதைக் கேட்டுப் பிரம்மானந்த மடைந்த துறவி "த்யாகராஜனே! உனது கானம் என்னை மிகவும் பரவசப் படுத்தி விட்டது. பாடுகிறவனும் கேட்கிறவனும் சேர்ந்து அனுபவிக்கக் கூடிய கான ரஸம் உன்னிடத்தில்தான் கண்டேன். இந்தச் சுவடிகளை வைத்துக் கொள். ஸ்நானம் முதலானதுகளை செய்துவிட்டு வந்து வாங்கிக்கொள்கிறேன்" என்று சொல்லி கூறி விட்டு எழுந்து சென்றார்.

நமது ஸ்வாமிகள் வெகு நேரம் சந்நியாசியை எதிர்பார்த்தும் அவரைக் காணவில்லை. பகல் முழுவதும் அவருக்காகக் காத்திருந்து, பட்டினியிருந்தார். ஊர் முழுதும் தேடினார். ஓரிடத்திலும் காணவில்லை. மனக்கவலையுடன் மாலையில் ராமனுக்குப் பூஜையை முடித்துவிட்டு ஆகார மருந்தினார். அன்றிரவில் அவரது சொப்பனத்தில் முன்னம் வந்த சந்நியாசி தோன்றி "தியாகராஜனே! நான் நாரதன். உனது குணங்களை நேரில் கண்டு மகிழ்ச்சியடைய சந்நியாசியுருக்கொண்டு காலையில் வந்தேன். உன்னிடத்தில் நான் கொடுத்துப்போன சுவடி "ஸ்வரார்ணவம்" என்ற ஸங்கீத நூல். அதை பூலோகத்தில் யாரும் அறியார். அந்த நூலைக்கொண்டு சங்கீத நுட்பங்களை

யறிந்து அந்த வித்தையின் அருமை பெருமைகளை வெளிப்படுத்துவாயாக. உன்மீது பொறாமைகொள்வோரும் இதனால் ஒழிவார்கள். இந்த நூலை பெறத் தகுதியுள்ளவன் நீ ஒருவன்தானென்று உன்னிடம் சேர்ப்பித்தேன்" என்று சொல்லி மறைந்தார்.

உடனே குதித்தெழுந்தார் ஸ்வாமிகள். சுவடியைப் பிரித்துப் பார்த்தார். சொர்ப்பனப்படியே 'ஸ்வரார்ணவ'மாயிருக்கக் கண்டு பேரானந்தமடைந்தார். நாரத முனிவரை நேரில் பார்த்துப் பூஜிக்கும் பாக்கியம் பெறவில்லையே யென்று வருந்தினார். நாரத ப்ரும்மத்தின் மகிமையை யெண்ணி யெண்ணி மனம் பூரித்து, அவர் மீது சில கீர்த்தனங்களை இயற்றிப் பாடினார். அவைகளில் முக்கியமானவை, "ஸ்ரீ நாரத" (கானடா ராகம்), "நாரத குருஸ்வாமி" (தர்பார் ராகம்), "வர நாரத" * (விஜய-ஸ்ரீ ராகம்) என்பனவாகும்.

கொஞ்சங் கொஞ்சமாக 'ஸ்வரார்ணவ' சங்கீத நூலிலிருந்து, சங்கீத உண்மைகளை ஊக்கத்துடன் கண்டு பிடித்து, மேலும் மேலும் அர்த்த புஷ்டியுள்ள கீர்த்தனைகள் பலவற்றால் ஸ்ரீராமனை ஸ்தோத்திரம் செய்து வந்தார். ஸங்கீதத்தின் மேன்மையை நன்குணர்ந்த ஸ்வாமிகள், அதன் பெருமையை உலகுக்குணர்த்தும் பொருட்டு, "ஸ்வர ராக ஸுதா ரஸ" (சங்கராபரணம்), "கீதார்த்தமு" (சுரடி), ஸங்கீத சாஸ்த்ர* ஞானமு (முகாரி), "நாதோபாஸன" (பேகடை), "மோக்ஷமு கலதா" (சாரமதி), முதலிய கீர்த்தனங்களைப் பாடியருளினார்.

அவருடைய பக்திக்கு கட்டுப்பட்டு அவரால் கொடுக்கப்படும் பால் பழம், தாம்பூலம் முதலானவை களை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி ராம பிரானை வேண்டி "ஆரகிம்பவே" (தோடி), "விடமுஸேயவே" (கர கரப்ரிய) என்னும் கீர்த்தனைகளைப் பாடினர்.

ஸ்ரீ ஸ்வாமிகள் ராமநவமி, கிருஷ்ண ஜன்மாஷ்டமி, வைகுண்ட ஏகாதசி முதலிய விசேஷ நாட்களில் மிருதங்கம் முதலான வாத்தியங்களுடன் பஜனை செய்துகொண்டு, உஞ்சவிர்த்தி செய்து உத்ஸவங்களை நடத்தி வந்தார். பிருந்தாவனத் துவாதசியன்று துளசியம்மனைப் பூஜை செய்து பாடுவார். அம்மன் பேரில் பல கீர்த்தனைகளும் இயற்றியிருக்கிறர். நமது ஸ்வாமிகள் பஞ்ச நதீசரின் ஸப்தஸ்தான உத்ஸவத்தின்பொழுது, சில உண்மையான பக்தி நிறைந்த சிடர்களுடன் ஆலயத்திற்குச் சென்று பகவான் பேரில் உருக்கமாய்ப் பாடுவது, கண்கொள்ளாக் காட்சியாயிருக்குமாம்.

ஸ்ரீ ராம தரிசனம்

தினமும் 1,25,000 ராம நாமம் வீதம் நமது ஸ்வாமிகள் ஜபித்துக்கொண்டு வரும்பொழுது, ஒரு நாள் தன் வீட்டின் கதவை யாரோ தட்டின சப்தம் கேட்கத் திறந்து பார்த்தார். ஆ! வெளியில் தான் கண்ட காட்சிதான் என்ன! மயிர்க்கூச்செறிந்து, அந்த ஆனந்த மயமான தர்சனத்தில் பரவசமடைந்தார். விச்வாமித்திரரின் யாகத்தைக் காக்கவேண்டி ஸ்ரீ ராம லக்ஷ்மணர்கள் கௌசிக முனிவருடன் சென்ற திருக்கோலம் நமது சுவாமிகளுக்கு முன் தோன்றி

மறைந்தது. உடனே அன்புப்பெருக்கினால் ஸ்வாமிகளுக்கு பகவத் குணானுபவமான கீர்த்தனங்களை யியற்றும் சக்தியுண்டாயுற்று. உடனே அடாணா ராகத்தில் "ஏல நீ தயராது*" என்னும் கீர்த்தனத்தை மனமுருகப்பாடி ஸ்ரீ ராமனைத் துதித்தார்.

அத்தியாயம் 5

புகழ்க்கோடி

திருவனந்தபுரத்தில் ஸங்கீத வித்தையில் தேர்ச்சியடைந்த, யாதவ குலத்தினரான "கோவிந்த தாஸர்" என்றொருவர் இருந்தார். அவர் ஆறு காலங்களிலும் பல்லவி பாடுவதில் நிபுணரென்று பெயர் வாங்கினதால், ஷட்கால கோவிந்தனென்று அவரைக் கூப்பிடுவார்கள். அவருடைய கனவில் ஸ்ரீ ராம பிரான் தோன்றி "திருவையாறு சென்று தியாகராஜனைத் தரிசித்து வருவாயாக" யென்று கட்டளை யிட்டார். அவ்விதமே வந்து சேர்ந்தார் கோவிந்த தாஸர். பல பெரியோர்களின் மத்தியில் வீற்றிருக்கும் தியாகராஜ ஸ்வாமிகளைக் கண்டார். தான் வந்த விதத்தைக் கூறினார். இருவரும் தம்முடைய சங்கீதத்திறமையை வெளியிட்டுக்கொண்டனர்.

தியாகராஜரின் கானத்தைக்கேட்டு அத்யாச்சரிய மடைந்த கோவிந்த தாஸர், பக்தி, ஞானம், ஸங்கீத சாஸ்திரம் முதலியவற்றை நிலை நிறுத்தும் பொருட்டு அவதரித்த வால்மீகியின் அம்சமே தியாகராஜரென்று கொண்டாடி, அவரிடம் விடைபெற்றுக் கொண்டு 'பண்டரிபுரம்' சென்றார்.

மற்ற ராமாயணங்களில் சொல்லப்படாத சில சம்பவங்கள் இவரது கீர்த்தனைகளில் காண்கிறோம். "வாசாமகோசரமே மனஸா" "ஹரினே கெந்து வெதகுதுரா" முதலிய கீர்த்தனைகளின் தாத்பரியத்தி லிருந்து, நமது ஸ்வாமிகள் வால்மீகியின் அம்சபூத ரென்றே தெரிகிறது.

இதைப்போலவே, காசிமாநகரில் வாழ்ந்து வந்த "இராம தாஸர்" என்பவரது கனவிலும் ஸ்ரீ ராமன் தோன்றி திருவையாற்றில் தியாகராஜனைத் தரிசித்து வரும்படியாக ஆக்ஞாபித்தார். இராமேசுவர யாத் திரை செய்யத் தருணம் பார்த்திருந்த இராமதாஸர், அதுவே சமயமென்றெண்ணித் திருவையாறு வந்து சேர்ந்தார். ஸ்வாமிகளின் வித்வத் திறமையைக் கண்டு மனங்களித்து, தான் கண்ட கனவையும் கூறி, அங்கிருந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு 'ஸேது' தர்சனம் செய்யச் சென்றார்.

இவ்விதம் ஒவ்வொருவராக ஸ்ரீ ராமபிரானால் தம்மிடம் அனுப்பப்படுவதைக்கண்ட ஸ்வாமிகள், பக்தியில் மனமுருகி, மெய்மறந்தார். "தாசரதி நீருணமு" என்னும் கீர்த்தனத்தால் "ரகுபதே! உன்னுடைய அன்பிற்கு நான் என்ன கைம்மாறு செய்யப்போகிறேன்?" என்று துதித்தார்.

இவ்விதம் பக்தி செய்துகொண்டிருக்கும் நாட் களில், 'பொப்பிலி' யென்ற தெலுங்கு நாட்டில் 'கேசவய்யா' என்று பெயர்கொண்ட ஸங்கீத வித் வான் ஒருவன், எல்லா ஊர்களுக்கும் போய் வித் வான்களை யெல்லாம் தோற்கடித்து வெற்றிகொண்ட

தாக இறுமாப்புடன் இருந்தான். திருவையாற்றிலிருக்கும் தியாகராஜரின் பெருமையைக் கேட்டு மனம் சகியாதவனாய், அவரையும் அடக்கவெண்ணி திருவையாறு வந்தான்.

தேசவய்யாவை அதிவணக்கத்துடன் உபசரித்தார் தியாகராஜர், அதை லக்ஷ்யம் செய்யாமல் "நீர் ஸங்கீத சாஹித்திய நிபுணனென்று கேள்விப்பட்டேன். அப்படியானால் என்னுடன் பாடுசிறீரா? நான் தோல்வியுற்றால் உமக்கும் ஸ்ரீ ராமனுக்கும் அடிமை. நீ தோல்வி யடைந்தால் எனக்கடிமையாக வேண்டும்" என்று அகங்காரத்துடன் வீரம் பேசினார். இதைக்கேட்ட தியாகராஜர் "ஸ்ரீ ராமா! இதென்ன சங்கடம்? உன்னை பக்தியுடன் பஜனை செய்வதில் நீ பெரியவன், நான் பெரியவன் என்றுண்டோ? பரப்ரும்ம ரகசியங்களை யுணர்ந்தவர்கள், ஸ்வரலயத்துடன் பாடத் தெரிந்த பெரியோர்கள், ஸங்கீதத்துடன் பக்தியால் பகவானைக் கட்டுப்படுத்தும் பாகவதோத்தமர்கள், குணத்தையே ஆபரணமாகக் கொண்ட மௌன யோகிகள் எத்தனையோபேர் இருக்கின்றனரே, இதில் வீராப்பு எதற்கு? நான் அவ்வளவு பேருக்கும் நமஸ்கரிக்கிறேன்" என்று பொருள்பட "எந்தரோ மஹாநுபாவுலு" என்னும் கீர்த்தனத்தை தக்ஷணமே பாடினார். "ஏழு ஸ்வரங்களின் மகிமையை யறிந்தவர்களுக்கும், பிரம்ம ரகசியத்தை அறிந்தவர்களுக்கும் நமஸ்கரிக்கிறேன்" என்று பொருள்பட "விதுலகு ம்ரொக்கெத" என்னும் கீர்த்தனத்தைப் பாடினார். "மிருதங்க தாளம் முதலிய கருவிகளோடு, ச்ருதிலயத்தோடு, ஸு-ஸ்வரமாக, பக்தியூட்டும் கீர்த்தனங்களைப் பாடி பகவானை சந்

தோஷிக்கச் செய்கிறவர்களே பாக்கியசாலிகள்" என்று பொருள்பட "ஸொகஸுகா ம்ருதங்க தாளமு" என்ற கீர்த்தனத்தைப் பாடினார்.

இந்தக் கீர்த்தனங்களைக் கேட்டவுடன் கேச வய்யாவின் மனம் உருகிவிட்டது. ஸங்கீத லக்ஷணத் தோடு மட்டும், ஸ்வரங்களுடன் மல் யுத்தம் செய்து இதுகாறும் பாடிவந்த அவர், தியாகராஜரின் லக்ஷ்யம் கலந்த ஸங்கீதத்தைக் கேட்டவுடனே அவர் உள்ளம் பக்தி வசப்பட்டது. அகந்தையை யொழித்து அன்று முதல் புது மனிதனானார். தியாகராஜ ஸ்வாமிகளை வணங்கி யெழுந்து "ஸ்வாமி! நான் குற்றம் செய்து விட்டேன். மன்னிக்கவேண்டும். இதுகாறும் என் வாழ் நாட்களை பாழ்படுத்திக்கொண்டேன்" என்று சொல்ல, ஸ்வாமிகளும் "ஐயனே! தங்கள் உள்ளத்தி லிருந்த குரோதம் ஒழிந்ததால், இனித் தங்கள் பாடல் களெல்லாம் பகவானுக் கேற்றவையாயிருக்கும். இனித்தங்கள் கீர்த்தனைகளிலெல்லாம் பகவானையே கொண்டாடுங்கள். ஸ்ரீ ராமனின் பூர்ணகடாக்ஷம் ஏற்படும்" என்று உபதேசித்து கேசவய்யாவைத் தமதிருப்பிடம் செல்ல அனுக்ரஹித்தார்.

அத்தியாயம் 6

ஸ்வாமிகளின் பற்றற்ற நிலை

அக்காலத்தில் தஞ்சைமா நகரை ஆண்டுவந்த ஸரபோஜி மகாராஜன் தியாகராஜரின் ஸங்கீத, சாஹித்திய சிறப்பைக் கேள்விப்பட்டு, தன்பேரில் ஸ்வாமிகள் கிருதிகள் செய்யவேண்டுமென்ற வெண் ணத்துடன் தன்னை வந்து பார்க்கும்படியாக சொல்லி

யனுப்பினுன். இந்த அழைப்பைக் கேட்ட ஸ்வாமிகள் "ஏ மனமே! சொல்! எது உண்மையான சுகத்தைக் கொடுக்கும்? லோக வாழ்க்கையின் சௌகரியங்களுக்காக நரனைப் புகழ்வது சுகமா? நிராசையாய், நிஷ்களங்கமாய் பக்தியுடன் பகவந்நாம பஜனையிலும் பகவத் கைங்கரியத்திலும் ஈடுபடுவது சுகமா, என்று பொருள்பட "நிதி சால சுகமா" என்னும் கீர்த்தனையைப் பாடி விட்டு, தான் வரவேண்டிய ஜோலியில்லை யென்று சொல்லி யனுப்பிவிட்டார். இந்த மொழியைக் கேட்ட சரபோஜி ராஜனுக்கு, ஸ்வாமிகளைக் காணவேண்டுமென்ற, அவா அதிகமாயிற்று. "பொருள் கொடுத்தாவது, எவ்விதமாயினும் அவரை இங்கு அழைத்து வாருங்கள்" என்று மறுபடியும் தூதர்களை யனுப்பினுன். ஸ்ரீராமனைத் தவிர, மற்ருெரு பொருளை சிறிதும் மதிக்காத ஸ்வாமிகளிடம், ராஜனின் கட்டளையைத் தெரிவிக்கப் பின்வாங்கினர் தூதர்கள். கடைசியாகத் துணிவடைந்து அரசனின் கட்டளையைத் தெரிவித்து, சேவகராகிய தம்மை மன்னிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார்கள்.

"அன்பர்களே! அன்பில்லாமல் வீராப்பு மட்டும் பேசும் அரசனிடம் எனக்கு வேலை கிடையாது. நான் வரமுடியாது" என்று மறுபடியும் சொல்லியனுப்பி விட்டார் ஸ்வாமிகள்.

அரசனுக்குக் கோபம் மூண்டது. தன்னுடைய பெருமையை அவர் அறியாரென்று கர்ஜித்தான். எப்படியும் அவரைப் பிடித்து வாருங்கள் என்று ஆட்களை யேவினுன். தானரசன் என்ற இறுமாப்

புக்கொண்டு ராமபக்தனை அவமதித்ததின் காரண மாக, அவனுக்கு வயிற்று வலியால் மிகுந்த உபத் திரவம் உடனே ஏற்பட்டு விட்டது.

விவேகமும் உள்ள அரசனாதலால், தன் நோய்க் குக் காரணத்தைத் தெரிந்து கொண்டு அந்த க்ஷணமே தியாகராஜ ஸ்வாமிகளை நேரில் தரிசிக்க வெண்ணி திருவையாறு வந்து சேர்ந்து, தனதறி யாமையால் செய்த பிழையை மன்னிக்கும்படி கேட் டுக் கொண்டான். தியாகராஜ ஸ்வாமிகள் ஈசன் அற்புதத்தை வியந்து அரசனை ஆசீர்வதித்தார். வயிற்றுவலி உடனே நீங்க, அவன் மனது பக்தியி லீடுபட்டது. பின்னர் ஸ்வாமிகளை வணங்கி தந்நகர் சேர்ந்தான்.

அத்தியாயம் 7

பரமன் சோதனை

தமோகுணம் வாய்ந்த மூத்த சகோதரர்களிருவ ரும் த்யாகராஜனை நிந்திக்க வாரம்பித்தனர். "அர சனே நேரில் பேட்டிகாண வந்தும், பொருள் பறிக் கத் தெரியாமல் பக்தி, பக்தி யென்றிருக்கிறானே! சம்பாதிக்க வழி தெரியாவிட்டாலும், வீட்டில் வரு வோர் போவோரை யெல்லாம் இழுத்து வந்து அன் னம் போட்டு செலவு செய்கிறானே, இவனை எப்படி யடக்கலாம்?" என்று யோசித்தனர். ராம லக்ஷ்மண விக்ரஹங்களிருக்கும் வரையில், வீடு உருப்படா தெனத் தீர்மானித்து, அன்றிரவே ஒருவருக்கும் தெரியாமல், ஸ்ரீராமச்சந்திர பட்டாபிஷேக மகோத் ஸவ விக்ரஹங்களைத் தூக்கிக் கொண்டுபோய்,

காவேரியாற்றின் பெருவெள்ளத்தில் வீசியெறிந்து விட்டு வந்து, ஓசையின்றி படுத்துக் கொண்டார்கள்.

விடியற் காலையில் துயில் விட்டெழுந்ததும், சுவாமி தரிசனம் செய்யச் சென்ற தியாகராஜர் விக்ரஹங்களைக் காணுமல் திடுக்கிட்டார். அவரடைந்த துயரத்தை இன்னதென்று விவரிக்க முடியாது. 'ஏ பாபமுஜேஸிதிரா' (என்ன பாபம் செய்தேனோ) வென்று ராமன் பிரிவாற்ருமையால் புலம்பினுர். விக்ரஹங்களை எவராவது ஒளித்து வைத்திருக்க வேண்டுமென்றெண்ணி, இவ்விதம் தமது வீட்டில் தொந்தரவு புரியக் கூடியவர் தமது சகோதரர்களாய்த்தானிருக்க வேண்டுமென்று நினைத்து, அவர்களின் மனப்போக்கை யெண்ணி துக்கித்தார். "ஏ ராமா! அவர்களை நல்வழிப்படுத்தக் கூடாதா?" வென்ற அர்த்தத்துடன் "நாமொ ராலகிம்பவேமி" என்னும் கீர்த்தனத்தைப் பாடினுர். "ராமா! உனக்கு என்மீது தயவில்லையா? வாதனைப் படும் என்னை சோதிக்கலாமா! என் ஊழ்வினையின் பயனைக் கடக்க முடியவில்லையோ என்னுல்?" என்று பொருள்பட, "எந்துகு நிர்தய,—அந்யாயமு ஸேயகுரா,—ராணிதி ராது,*" என்ற கீர்த்தனங்களைப் பாடினுர். எங்கு விசாரித்தும் விக்ரஹங்கள் அகப்படாமையால் வேறுவகை தெரியாமல் தினமும் பல கீர்த்தனைகளைப் பாடி இராமனை நினைத்துப் புலம்பி காலத்தைக் கழித்தார் த்யாகராஜ சுவாமிகள்.

ஒரு வருஷ காலமாகியும், யாதொரு நிவர்த்தியும் காணுத தியாகராஜ சுவாமிகள் வைராக்கியம் பூண்டார். "ராமா! இனியும் உன் பிரிவைத் தாளமாட்

டேன். இச்சடல மிருப்பதில் பயனில்லை. உபவாச விரதம் பூண்டு உன்னடியை அடைகிறேன்" என்று விரதம் கொண்டார். சுவாமிகளின் பக்தியைப் பிர காசப்படுத்த வெண்ணிய ராமச்சந்திரமூர்த்தி மன திரங்கி, ஒருநாள் அவர் கனவில் தோன்றி "தியாக ராஜா! வருந்தாதே. நான் எங்குமிருப்பவன். இப் பொழுது காவேரி யாற்றின் நடுவில் மணலில் இருக் கிறேன். நான் குறிப்பிட்ட அந்த விடத்தைத் தோண்டிப் பார்த்தால் எனது விக்ரஹங்கள் கிடைக் கும்" என்று சொல்லிவிட்டு மறைந்தார்.

"ஆஹா! இப்பொழுதல்லவா பாக்கியம் பெற் றேன்? ஏ ராமா! உன் அனுக்ரஹத்தை அடைந் தேன். உன் கருணையே கருணை. உன் பிரிவைத் தாளாமல் ஏங்கி நிற்கும் எனக்கு ஜீவனளித்தாய்" என்று பலவாறுக ஈசனைத் துதித்தும், அப்பொழுதே எழுந்திருந்து காவேரி யாற்றின் கரையை அடைந் தார். கனவில் குறிப்பிட்ட இடத்தில் மண்ணைத் தோண்டிப் பார்க்க, தமது ஐயனது பஞ்சாயதன விக்ரஹங்களிருப்பதைக் கண்டு குதூகலமடைந்தார். அப்படியே விக்ரஹங்களை வாறியெடுத்து மார்மீது சாத்திக்கொண்டார். ஆனந்தக் கண்ணீர் சொரிந் தார். சற்று நேரத்தில் மனது தெளிந்து விக்ரஹங் களை எடுத்துக்கொண்டு வீடு வந்து சேர்ந்தார்.

பூஜா மண்டபத்தை அழகாக அலங்கரித்து, விக் ரஹங்களை பீடத்திலமர்த்தி அபிஷேகம் முதலிய வற்றைச் செய்து, "முத்துமோமு" "அலக லல்ல" (மத்யமாவதி) "கலிகி யுண்டின" (கீரவாணி) முத லிய கீர்த்தனங்களால் பாடித் துதித்தார். தமது

சகோதரர்களுக்கும் நற்புத்தியுண்டாக வேண்டு மென்று பகவானை வேண்டிக்கொண்டார். ராம விக்ரஹங்கள் ஒரு வருஷமான பின்னர் தாமாக அகப் பட்ட சம்பவத்தினால் ஆச்சரியமடைந்த மூத்த சகோ தரர்களும் அன்றுமுதல் தியாகராஜரோடு பஜனையில் சேர்ந்து கொண்டார்கள்.

இவ்விதம் பஜனை செய்துகொண்டு வரும்நாளில், தனது இளைய மனைவியிடம் பிறந்திருந்த பெண் ஸீதாலக்ஷ்மிக்கு கல்யாணம் செய்ய யுக்த வயது வந் திருந்தது. அப்பெண்ணை அம்மாள் அக்ரஹாரத்தில் வசித்துவந்த ஸ்ரீ குப்புஸ்வாமி அய்யரவர்களுக்குக் கன்னிகா தானம்செய்து கொடுத்தார்கள். கல்யாண காலத்தில் அநேக பெரிய மனிதர்களும் தியாகராஜ ரின் சிஷ்யர்களும் வந்திருந்து சீர்கள் செய்தார்கள். அப்பொழுது வாலாஜாபேட்டை குப்பய்யர் என் னும் சிஷ்யர், வேங்கடரமண பாகவதரின் சிஷ்யரான பல்லவி எல்லய்யரால் எழுதப்பட்ட ஸ்ரீ ஸீதா லக்ஷ் மண ஹனுமத் ஸமேத கோதண்ட ராமமூர்த்தியின் படமொன்றை சீராகக் கொடுத்தார். உடனே தியாக ராஜ ஸ்வாமிகள் அப்படத்தை மட்டும் எடுத்துக் கொண்டு பூஜையில் வைத்து "நனு பாலிம்ப" என் னும் கீர்த்தனையால் துதித்தார். இப்படம் இப் பொழுதும் திருவையாற்றி லிருக்கிறது. (பெண் ஸீதாலக்ஷ்மிக்கு 'தியாகராஜன்' என்று ஒரு புத் திரன் பிறந்தான். ஸங்கீதத் தேர்ச்சியடைந்த இப் புத்திரனும் 30-வது வயதிலிறந்ததால்; தியாகராஜ சுவாமிகளுக்கு நேர் சந்ததி கிடையாது. ஸ்வாமி களுக்கு சிஷ்யர்கள் ஏராளமாகச் சேர்ந்தார்கள். எல்லோரும் பக்தியிலீடுபட்டு குருவுடன் பஜனை

செய்து வந்தார்கள். அவருடைய கீர்த்தனங்களைக் கற்று, கர்நாடக ஸங்கீத நுட்பத்தை எங்கும் பிரகாசப்படுத்தினார்கள்.

அத்தியாயம் 8

யாத்திரை

தினமும் 1,25,000 ராம நாமம் வீதம் ஜபித்துத் தியானம் செய்துவரும் நாளில், 21 வருஷங்களில் 96 கோடி பூர்த்தியாகி, ராமநாம ஜபம் முடிவடைந்தது. ராமத்யானமே பரமானந்தம் என்ற சித்தாந்தமுள்ள ஸ்வாமிகள், பலனை யுத்தேசித்து ஜபம் செய்யாததாலும், ஸ்ரீ ராமச்சந்திரமூர்த்தியின் கருணை அடிக்கடி தமக்கேற்பட்டு வந்ததாலும், பகவத் பக்தியான பேரானந்தத்திலேயே மூழ்கியிருந்தார். எச்சமயம் யார் மூலமாக ராமாநுக்ரஹம் கிடைக்குமோவென்று எதிர்பார்த்திருக்கும் நாளில், காஞ்சீபுரம் மடாதிபதியான உபநிஷத் ப்ரும்ம ஸ்வாமிகள் தம்மை வந்து காணும்படியாக தியாகராஜரை அழைத்தார். தியாகராஜர் ஜோதிஷ சாஸ்திரங்களில் அடைந்த கீர்த்தியைக் கேட்டு, அவரை சேவிக்க வேண்டுமென்ற அவாவினாலும், தாம் விருத்தாப்பியத்தினால் வரமுடியாததாலும், அவரை வரச்சொல்லி செய்தி அனுப்பித்தார். அவரிஷ்டப்படியே நமது ஸ்வாமிகளும் பிரதம சிஷ்யரான தஞ்சாவூர் ராமராவுடனும் இன்னும் மற்றொருவருடனும் யாத்திரை புறப்பட்டார்.

திருவொற்றியூர் வீணை குப்பய்யரவர்களின் வேண்டுதல்படி சென்னை வந்து சேர்ந்து, கோவூர் சுந்தர முதலியாரவர்களின் வீடான பந்தர் தெரு

4-ம் நெம்பர்* கிருஹத்தில் சிலநாள் தங்கி பஜனைகள் செய்துவிட்டு, திருவல்லிக்கேணி பார்த்தசாரதியை யும் திருவொற்றியூர் தியாகராஜரையும் தரிசனம் செய்துகொண்டு ஸ்ரீ சுவாமிகள் முதலியாரின் விருப் பப்படி கோவூர் சென்றார். கோவூரில் எழுந்தருளி யிருக்கும் சுந்தரேசப் பெருமான்மீது கோவூர் பஞ்ச ரத்தினம் என்ற ஐந்து கிருதிகளை யியற்றிப் பாடித் துதித்தார். ஸ்வாமிகளின் வருகையால் பரம திருப்தி யடைந்த சுந்தர முதலியார் ஆயிரம் பொன் காணிக் கையாக கொடுக்க எண்ணினார். சிறிதும் பற்றற்ற ஸ்வாமிகள் தமது காணிக்கையைப் பெற்றுக்கொள்ள மறுப்பாரென்று நினைத்து பணப்பையை யாரும் அறியாதபடி எடுத்துச் சென்று, அவர் யாத்திரை செல்லும் பல்லக்கிலுள்ள பெட்டியில் வைத்து,பிரதம சிஷ்யர்களிடம் மட்டும் இவ்விஷயத்தைக் கூறினார்.

அங்கிருந்தும் புறப்பட்டு, சிஷ்யர்களால் சுமக்கப் பட்ட பல்லக்கிலமர்ந்து, மற்ற சிஷ்யர்கள் பின் தொடர திருமலை வெங்கடேசப் பெருமானைத் தரி சிக்க வெண்ணி திருப்பதி க்ஷேத்திரம் நோக்கிச் சென்றார். நடுவழியில் காட்டு மார்க்கமாகச் செல் லும்பொழுது முரட்டுத் திருடர்கள் சிலர் பல்லக் கைச் சூழ்ந்து கொண்டு, கற்கள் வீசி சிஷ்யர்களை யெல்லாம் துன்புறுத்தினார்கள். அவர்களும் ஸ்வாமிக ளிடம் முறையிட, "ராமா! என்ன செய்வேன்? திருடர்களுக்குக் கொடுத்துதவும்படியாகவும் என் னிடம் ஒன்றுமில்லையே" வென துக்கித்தார். திரு வொற்றியூர் குப்பய்யர், சுந்தர முதலியார் வைத்

*இவ்விடத்தில் இப்பொழுது ஸ்ரீ பி. சாம்பமூர்த்தி அவர்களின் ஸங்கீத புஸ்தகசாலை யிருக்கிறது. இங்கு எல்லா வித ஸங்கீத நூல்களும் கிடைக்கும்.

திருக்கும் ஆயிரம் பொன் விஷயத்தைக் கூற, "நானறியாமல் இதை எப்படிப் பெற்றுக் கொண்டார்கள்? உடனே இப்பணத்தைத் திருடர்களிடம் கொடுத்து விடுங்கள்" என்று கட்டளை யிட்டார். அப்பொழுது மற்றொரு சிஷ்யர் "ஸ்வாமி! சுந்தர முதலியார் ராமநவமி முதலிய உத்ஸவங்களுக்காகக் கொடுத்த பணமாதலால் இது ராமனுடைய பணமாகும். நாமெப்படிக் கொடுத்துவிடலாம்?" என்று குறுக்கே பேச, "அப்படியானால் அப்பணத்தை ராமனே காப்பாற்றிக் கொள்வார். நாம் கவலைப்பட வேண்டாம்" என்று சொல்லி ஸ்ரீ ராமன் பேரில் "முந்துவெனகனிரு*" (தர்பார்) என்னும் க்ருதியைப் பாடினார்.

அதே சமயத்தில் பளிச்சென்று இரு சேவகர்கள் அவ்விடம் தோன்றினார்கள். தமது வில்லை வளைத்துத் திருடர்கள்மீது அம்புகள் எய்தார்கள். அவ்வளவில் திருடர்களெல்லோரும் செயலற்று நின்றனர். பல்லக்கின் இரு பக்கங்களிலும் நிற்கும் சேவகர்களைப் பார்த்து ஆச்சரியமடைந்தார்கள். அவர்களுடைய உள்ளம் உருகிற்று. அத்தகைய தேஜோமயமாயிருந்தது சேவகர்களின் முகம். திருடர்களின் தொந்தரவு ஒழிந்த ஸ்வாமிகளும் சிஷ்யர்களும் மேலும் செல்லலாயினர். இரு சேவகர்களும் பின்தொடர்ந்தார்கள். அவர்களைப் பார்த்தவண்ணமே கூட வந்தார்கள் மனம் மாறிய திருடர்களும்.

பொழுது விடிந்ததும் இரு வீரர்களும் ஸ்வாமிகளிடம் "இனித் திருடர் பயம் உங்களுக்கில்லை" என்று சொல்லி மறைந்தனர். இவ்விதம் சொல்லிப் போன வீரர்கள் யாரென சிஷ்யர்களைக் கேட்டார்.

அதே சமயம் திருடர்கள் ஸ்வாமிகளிடம் ஓடி வந்து, "ஐயாவே! இப்பொழுது உங்கள் பல்லக்கைக் காத்துவந்த சேவகர்கள் எங்கு சென்றார்கள்? எங்களை அம்புகளாலடித்து மடக்கி, எங்கள் மனதையும் கொள்ளை கொண்டுபோன அந்த வீரர்கள் எங்கே? அவர்களைப் பார்க்காமலிருக்க முடியவில்லையே". என்று கூறினார்கள்.

அவ்வளவில் பல்லக்கிலிருந்து கீழே குதித்தார் ஸ்வாமிகள். பணப்பையை அவர்களுக்குமுன் போட்டார். "ஏ அன்பர்களே! நீங்கள் பாக்யசாலிகள். அந்த வீரர்களை நேரில் கண்டீர்களா? இந்தப் பணத்தை எடுத்துக் கொண்டு அவர்களை எனக்குக் காட்டுங்கள். ஆஹா! ஸ்ரீ ராமலக்ஷ்மணர்களல்லவா அவர்கள்! அவர்களைப் பார்க்கும் பாக்யம் எனக்கில்லையே" வென்று கதறினார். திருடர்களோ "நீங்கள் பணத்தை வைத்துக் கொள்ளுங்கள். அந்த சேவகர்கள் இருக்குமிடத்தை மட்டும் சொல்லுங்கள்" என்று திருப்பிக் கேட்டனர். குருஸ்வாமிகள் "உங்களுக்கு பகவான் தரிசனம் கிடைத்தது. நீங்கள் புண்ணியசாலிகள்" என்று சொல்லி "எந்த பாக்யமு கல்கிதிவி"—(ஸாரங்கா) என்னும் க்ருதியைப் பாடினார். ஸ்ரீ ராமனது குணங்களைப் புகழ்ந்து, அவர்களுக்கும் ராம மந்த்ரோபதேசம் செய்து "இனி இத் தீயத் தொழிலை விட்டு பக்தர்களாயிருங்கள்" என்று கூறிவிட்டு மேலும் பிரயாணமானார் ஸ்வாமிகள். அன்றுமுதல் திருடர் மனம் மாறி பக்தர்களாகிப் பல தொண்டுகள் செய்தனர்.

எல்லோரும் பின்னர் திருப்பதி யடைந்தார்கள். ஸ்வாமிகள் பல்லக்கை விட்டிறங்கி, கர்மாக்களை

முடித்துக் கொண்டு திருவேங்கடப் பெருமானின் ஸந்நிதானம் சென்றார். கால பூஜையாகி விட்டதால், ஸ்ரீனிவாசப் பெருமானின்முன் திரை போடப்பட்டிருந்தது. ஸ்வாமி தரிசனம் செய்ய வேண்டுமென்று அதிகாரிகளிடம் கேட்டுக் கொள்ள, அகாலத்தில் திரைநீக்க முடியாதென்று கூறி விட்டார்கள். உடனே ஸ்வாமிகள் மனமுடைந்தவராய் "ப்ரபோ! இதென்ன காலம்! முன்னம் நீ திருடர்களுக்கீந்த தரிசனம் எனக்கு லபிக்கவில்லை. நான் முற்பிறப்புகளில் செய்த தீவினைதான் திரையாய் வந்து மறைத்ததுவோ" என்று புலம்பி "தெரதீயகராதா" (கௌளிபந்து) என்ற கீர்த்தனத்தைப் பாடினார். உடனே படாரென்று திரை அறுந்து வீழ்ந்தது. கோயிலதிகாரிகள் அதிசயித்தார்கள். பக்தியுடன் ஸ்வாமிகளுக்கு தரிசனம் செய்வித்தார்கள். "வெங்கடேச நின்னு ஸேவிம்பு" (மத்யமாவதி) என்ற கிருதியைப் பாடி ஸ்தோத்திரம் செய்தார். அவ்விடம் 4 நாட்கள் தங்கியிருந்து பகவத் ஸன்னிதானத்தில், பஜனைகள் செய்துவிட்டு காஞ்சீபுரத்திற்குப் புறப்பட்டார்.

அத்தியாயம் 9

ஸ்வாமிகளின் அற்புத சக்தி

வழியில் புத்தூர் சமீபம் வந்துகொண்டிருந்தார்கள். ஒரு தெருவில் கோயில் வாசலில் சிலர் கூட்டமாக நின்று அழுதுகொண்டிருப்பதைப் பார்த்தார் ஸ்வாமிகள். ஓர் சிஷ்யரைப் போய் விசாரிக்கச் சொல்ல அந்த சிஷ்யரும் திரும்பிவந்து "குருவே!

மனைவியுடன் திருப்பதி செல்ல ஓர் பிராமணன் இரவில் திசைதப்பி இங்கு வந்து சேர்ந்தான். காட்டு மிருகங்களின் பயத்தினால் எல்லா வீடுகளிலும் சீக்கிரமே தாளிட்டு விட்டார்கள். தங்குவதற்கு இடம் கிடைக்காத பிராமணன், கோவிலுக்குச் செல்ல, அங்கும் கதவு சாத்தியிருந்ததாம். மதிலேறிக்குதித்து தாளைத் திறப்பதாக மனைவியிடம் கூறிவிட்டு ஏறிக் குதித்தானும். குதித்தவிடத்தில் ஓர் கிணறு இருக்க, அதில் விழுந்து இறந்துவிட்டான். விடியற்காலம் இவ்விஷயத்தை அறிந்த மனைவி அங்கு அழுது கொண்டிருக்கிறாள்" என்று சொன்னார்.

இதைக்கேட்ட ஸ்வாமிகள் மனம் வருந்தி அவ்விடம் சென்று பார்க்க, இறந்த பிராமணனுடைய கழுத்தில் துளசிமாலையைப் பார்த்து 'இவன் ஓர் பக்தன் போலும்' என்று தீர்மானித்து "ஏ ராமா! பக்தர்களுக்கு இந்த கதி வரலாமா?" வென்று வருந்தி, "நாஜீவாதார (பிலஹரி) என்னும் கீர்த்தனையைப் பாடி ராமனைத் துதித்து துளஸி தீர்த்தத்தைத் தெளித்தார். அப்பொழுதே பிராமணனும் தூங்கியெழுந்தவன்போல் உயிர் பெற்றெழுந்தான். எல்லோரும் ஸ்வாமிகளுடைய திருவடியைப் பணிந்தனர். பிராமணனும் மனைவியுடனும் குழந்தையுடனும் திருப்பதியை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

•

அங்கிருந்து தியாகராஜ ஸ்வாமிகள் காஞ்சீபுரம் வந்து சேர்ந்து உபநிஷத்ப்ரம்ம ஸ்வாமிகளை தரிசித்தார். பின்னர் அவ்வூர் வரதராஜ ஸ்வாமியின் பேரில் "வரதராஜநினு கோரி," "வரதா நவநீதா" முதலிய கீர்த்தனங்களைப் பாடித் துதித்து, சிவாலயம்

சென்று ஏகாம்பரநாதஸ்வாமி தரிசனம் செய்து விட்டு, அங்கிருந்தும் புறப்பட்டு வாலாஜா பேட்டைக்கு வந்தார்.

அவ்வூர் வாசிகளெல்லோரும் ஸ்வாமிகளைப் பட்டணப்பிரவேசம் செய்வித்து 'வெங்கட்ரமண பாகவதர் பஜனை மந்திரத்தில்' எழுந்தருளச் செய்தார்கள். அவ்விடம் பஜனைகள் செய்துகொண்டு 10 நாட்கள் தங்கின பின்னர், விடைபெற்றுக்கொண்டு திருவையாறு வந்து சேர்ந்தார். கொஞ்ச நாட்களுக்குப் பின் ஸ்ரீரங்கம் சென்று ஸ்ரீரங்கநாதரை தரிசித்து "ஓரங்கசாயி" "ராஜுவெடலே" "ஜூதா முராரே" "வினராதனு" முதலிய கீர்த்தனங்களைப் பாடித் துதித்தார். பின்னர் திருவிடைமருதூர், கோவிந்தபுரம், நாகைப்பதி முதலிய க்ஷேத்திரங்களை தரிசித்துக்கொண்டு மறுபடியும் திருவையாறு வந்து சேர்ந்து வழக்கம்போல் ஸ்ரீராமனுக்கு உத்ஸவாதிகளை நடத்தி வந்தார். இசை நாடகங்கள் இயற்றி வெண்ணி நௌகா சரித்திரம், பிரஹ்லாத பக்தவிஜயம், சீதாராமவிஜயம் முதலிய நூல்களையெழுதினார்.

இச்சமயத்தில் ஸ்வாமிகளின் மனைவியார் விண்ணுலகு சேர்ந்தார். அவரை நினைத்து உருகி "தொலி ஜன்ம முன" (பிலஹரி), "தொலினே ஜேஸின" (சுத்தபங்காளா) முதலிய கீர்த்தனங்களைப் பாடினார்.

ஸ்ரீராம த்யானத்தின் பயனாகப் பல ஸித்திகளையடைந்த ஸ்வாமிகளுக்கு வரவர வாழ்க்கையில் பற்று குறையவாரம்பித்தது. இன்னும் எவ்வளவு நாள் பூபாரத்தைத் தாங்கவேண்டுமோ வென்று ஈசனைக்குறித்து முறையிட்டுக் கொண்டார். ஒருநாள்

ராமபிரான் அவர் முன் தோன்றி "தியாகராஜா! இன்றிலிருந்து 10-வது மாதத்தில், உன் பூவுலக வாழ்க்கை முடியும். ஆனாலும், மற்றொரு ஜன்மம் எடுத்த பின்னரே நம்மை யடையக்கூடும்" என்று சொல்லி மறைந்தார். இந்த வார்த்தையைக் கேட்ட தியாகராஜ ஸ்வாமிகள் பெரும் புயலில் அகப் பட்டவர்போல் துக்க சாகரத்தில் ஆழ்ந்தார். மறு பிறவியை நினைத்து மனம் வருந்தி "ஞான மொஸக ராதா, இதி ஸமய முரா" "க்ருப ஜூடகுவேள" முதலிய கீர்த்தனங்களைப் பாடினார்.

இப்படி மனம் வருந்தினவராய் இடைவிடாமல் கீர்த்தனைகளைச் செய்து ராமனைத்துதித்து 9 மாதங் கள் 20 நாட்கள் கழித்தார். 10 நாட்களிருக்கும் பொழுது ராமபிரான் தியாகராஜருக் கனுக்ரஹம் செய்ய மனமிரங்கி மறுபடியும் அவர்முன் தோன்றி "அன்பனே! நீ மஹா பக்தன். உனக்கு இனி வேறு ஜன்மம் கிடையாது. இன்றே சந்நியாசம் வாங்கிக் கொள். சந்நியாசாச்ரமம் ஒரு ஜென்மமாகிவிடு கிறது. இன்றைக்கு பத்தாவது நாள் என்னை யடை வாய்" என்று கூறி மறைந்தார். பரமானந்தமடைந்த தியாகராஜர் "கிரிபை நெல" (சஹானா) என்னும் கீர்த்தனத்தைப் பாடித்துதித்து அன்றே பல பாகவ தர்களுக்கும். பண்டிதர்களுக்கும் முன்னிலையில் 'பரம ஹம்ஸாச்ரமம்' பெற்றார்.

குறித்த நாளான பிரபவ வருஷம் தைமாதத்து பகுள பஞ்சமி தினம் (**6-1-1847**) வந்தது. பகல் **12** மணிக்கு பக்தர்கள், வைதீகர்கள், மற்றப் பெரி யோர்கள், இஷ்ட மித்திரர்கள் பந்துக்கள் எல்லோ ரும் கூடி நாமஸங்கீர்த்தனமும் வேதகோஷமும் செய்

தார்கள். எல்லோரையும் ஸ்வாமிகள் "அன்பர்களே! எனது கடைசி விருப்பத்தை நிறைவேற்றுங்கள். ஸங்கீதசாஸ்திரத்தை எந்த இடையூறுகள் வந்தாலும் சலிப்பின்றி பிரகாசப்படுத்துங்கள். ஸதா ராமனையே துதியுங்கள்" என்று கூறி ராமச்சந்திரமூர்த்திக்கு தீபாராதனை செய்யச் சொன்னார். யாவரும் ராம நாமத்தை ஜபிக்க, தீபாராதனை ஆன சமயத்தில், ஸ்வாமிகளின் ஜீவன் ஜோதிஸ்வரூபமாக மேலே கிளம்பி ஸ்ரீராமன் பாதத்தில் ஐக்கியமாயிற்று. எல்லோரும் ஆனந்தக்கண்ணீர் பெருக்கினர். அருகில் சென்று பார்க்க வெற்றுடம்புதானிருந்தது. அப்புண்ணிய சரீரத்தை காவேரிக்கரையில் பாவாஸ்வாமிப் படித்துறையில் அடக்கம் செய்து சமாதி ஏற்படுத்தி அபிஷேகம் முதலியன செய்து, அதன்மேல் துளஸீசெடிகளைப் பயிராக்கி 'பிருந்தாவன' முண்டாக்கினர். இந்த ஸமாதிக்குத்தான் இப்பொழுது பூஜை முதலியவற்றைச் செய்து ஒவ்வொரு வருஷமும் 'தியாகராஜ உத்ஸவம்' கொண்டாடுகிறார்கள். "கயிலையில் இறக்க முக்தி" என்ற பெரியோரின் வாக்குப்படி, திருவையாறென்னும் பஞ்சநதக்ஷேத்திரம் விளங்கி வருகிறது.

சுபம்!

ஸ்ரீ தியாகராஜ ஸ்வாமிகளின் சிஷ்ய பரம்பரை

BY

Prof. P. SAMBAMOORTHI, B.A., B.L.,
Head of the Dept. of Music, University of Madras.

தென்னிந்திய ஸங்கீத ஸாஹித்திய வித்வான்களுக்குள், தியாகராஜருக்கே பெரும்பான்மையான சிஷ்ய கோடிகளிருந்தார்கள். அவர்கள் ஸங்கீதத்திலும், படிப்பிலும் உயர்ந்த ஸ்தானத்தை வகித்தவர்கள். தியாகராஜரின் கீர்த்தனைகளை பக்தியுடனும், சிரத்தையுடனும் கற்றார்கள். சௌரிய வெங்கடாசல பாகவதர் போன்ற சிலர் அவருடைய திவ்ய நாம கீர்த்தனைகளை மட்டிலும் கற்பதில் பிரியப்பட்டார்கள். சிலர் ஸ்வாமிகளின் பெரிய சங்கதிகளுள்ள கீர்த்தனைகளையும், அபூர்வராக கீர்த்தனைகளையும் கற்பதில் விசேஷ ப்ரியம் வைத்தார்கள். வேறு சிலர் அவருடைய இசை நாடகங்களைக் கேட்டும், படித்தும், ஆராய்ச்சி செய்ய விருப்பங் கொண்டனர். ஸ்வாமிகளிடம் 20 வருஷங்களுக்கு மேலாக நேருக்கு நேர்ப் பழக்க முள்ளவர்கள் வீணை குப்பய்யர், வாலாஜா பேட்டை வெங்கடரமண பாகவதர் முதலான சிஷ்யர்கள். தியாகராஜர் தினமும் புதிதாக ஒரு கீர்த்தனையைச் செய்வார். புதுக் கீர்த்தனைகளைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற ஆவல் கட்டுக்கடங்காமல்

சிஷ்யர்களுக்கு உண்டாகும். மகான் தியாகராஜர் தமது சிஷ்யகோடிகளை மிகவும் நேசித்தார். அவர் களை வெகு அன்புடன் பாராட்டினார். இத்தகைய அருமையான குணம் அவரைப்போன்ற மகான்க ளிடம்தான் காணலாம். ஒரு சமயம் இளம் வயதுள்ள உமையாள்புரம் சிஷ்யர்கள் தம்மூருக்கு ஸ்வாமிக ளிடம் சொல்லிக் கொள்ளாமலே சென்று விட்டார் கள். அதன் காரணம் தெரியாமல் மனங் கலங்கினவ ராய், தியாகராஜஸ்வாமிகள உமையாள்புரம் தானே நேரில் சென்று அவர்கள் அவர்கள் அவ்விதம் சென்ற காரணத்தை விசாரித்தார்.

அவர் சிஷ்யர்களுக்குள் தஞ்சாவூர் ராமராவ் என்பவரே வயதில் முதியவர். அவர்தான் ஸ்வாமி களின் அந்தரங்க சிஷ்யருமாவார். ஸ்வாமிகளின் யாத்திரைகளுக்கு ஆலோசனை கொடுப்பதும், கூடவே பிரயாணம் செய்வதும் அவர்தான். ஸ்வாமிகளுக்கு 2 வயதுதான் சிறியவர். இதர சிஷ்யர்களுக்கு வேண் டியவற்றை, தாம் தான் குருவிடம் எடுத்துச்சொல்லி முடித்துக் கொடுப்பார். தியாகராஜர் திருப்பதி, திரு வொற்றியூர், கோவூர், காஞ்சிபுரம் முதலான ஸ்தலங் களுங்கு யாத்திரை சென்ற சமயத்தில் அவரும் கூடவே சென்றார்.

ராமராவை மற்ற சிஷ்யர்கள் 'சின்ன தியாக ராஜர்' என்றழைப்பார்கள். ஏனெனில் அவரொரு வரே ஸ்வாமிகளிடம் கொஞ்சம் தாராளமாகப் பழகு வார்.

தியாகராஜரின் சிஷ்யர்கள் தமது குருவிடம் அந்தரங்க மதிப்பும் பக்தியும் வைத்திருந்தார்கள். தம் குருவின் மகிமையை அவர்களறிவார்கள். இக

லோகத்தில் ஆனந்த நிலையை மக்களுக்குக்காட்ட அவதரித்த கடவுளின் அம்சமென்றே தியாகராஜ ஸ்வாமிகளை அவர்கள் கருதினார்கள். ஆத்ம ஞானத்தில் சிரேஷ்டராயும், கம்பீரமான முகத் தேஜஸோடும் கூடிய அவர் சிஷ்யர்களின் மனதில் நன்றாய்க் குடிகொண்டார். ஆதலால், அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த மகான்களிடம் கற்ற சிஷ்யர்கள் பின் காலத்தில் கீர்த்தி வாய்ந்த ஸாஹித்திய கர்த்தாக்களானார்களென்பதில் ஆச்சரியமில்லை. அத்தகைய குருவின் அனுக்ரஹம், சிஷ்யர்கள் மட்டுமல்ல, அவரது சிஷ்யர்கள், அந்த சிஷ்யர்களுக்கு சிஷ்யர்கள் முதலானோரை பெரிய பெரிய ஸாஹித்திய கர்த்தாக்களாகவும், ஸங்கீத வித்வான்களாகவும் செய்யும் சக்தி வாய்ந்தது. திருவையாறின் மகா புருஷரின் பாதங்களிலமர்ந்து, அவருடைய க்ருதிகளைக் கற்றுக் கொள்வது ஒரு பெரும் பாக்யமாகும்.

தியாகராஜர் சிஷ்யர்களை அவரவர் திறமைக்கும், குரலுக்குமேற்றபடி ஜோடி ஜோடியாகப் பிரித்து, ஒவ்வொரு ஜோடிக்கும் 200 கிருதிகள்வீதம் சொல்லிக் கொடுத்து வந்தார். அதி சாதுர்யம் வாய்ந்த சிஷ்யர்கள் சிலர், இதர சிஷ்யர்களிடமிருந்து மேலும் பல க்ருதிகளையும் தெரிந்து கொண்டார்கள். இவ்விதமாக தியாகராஜரின் ஆயிரக் கணக்கான கீர்த்தனைகள் அவரது ஏராளமான சிஷ்ய கோடிகள் மூலம் பரவலாயின.

உமையாள்புரம் கிருஷ்ண பாகவதரும், சுந்தர பாகவதரும் சகோதரர்கள். சிஷ்யகோடிகளில் மிகுந்த பிரக்யாதி அடைந்தவர்கள். ஆசையுடனும், சிரத்

தையுடனும் மிகுந்த இளம் பிராயத்திலேயே மேற் சொன்னபடி க்ருதிகளைக் கற்றுக் கொண்டார்கள். க்ருதிகளை யாதொரு மாசின்றி பாடுவதில் இவர் களுக்கு ஈடு இணை இல்லை. உன்னதமான கமகப் பயிற்சியும், மேன்மையான சாரீர சம்பத்தையும் கொண்ட இவர்கள், சேர்ந்து பாடும்போது கவர்ச்சி இருந்ததென்றால் அதில் ஆச்சரியம் ஒன்றுமில்லை! ஒரு க்ருதி இயற்றி முடிந்த பின்னர் அதிலடங்கிய ஸாஹித்திய புஷ்டியையும் ஆழ்ந்த கருத்துக்களையும் ஆராய்வார்கள். இவ்விரு சகோதரர்களும், க்ருதி களின் பாவத்தை உள்ளபடி அறிந்து பாடும் பொழுது, ரஸிகர்கள் உணர்ச்சி வெள்ளத்தில் மிதந்த உண்மையை யாரும் மறக்க முடியாது. அவர்கள் பாடும் போதெல்லாம் தாம் மெய் மறந்து தம் குருவின் மேன்மையிலேயே லயித்துவிடுவதுடன், ரஸிகர்களையும் அதே கதிக்கு ஆளாக்கிவிடுவர். அவர் கள் பாடும் உணர்ச்சிப் பிரவாகத்தில், ரஸிகர்களின் கண்ணீர் பிரவாகமும் கலந்த உண்மையை யார்தான் மறக்கமுடியும்? ஸ்வரஞானத்தில் கைதேர்ந்த இவர் கள் தங்கள் குருவார்த்தையைத் தட்டாது, கற்பனை ஸ்வரத்தைவிட ராகஆலாபனைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து, தங்கள் சங்கீதத்தை மேன்மையாக்கிக் கொண்டார்கள். ஆரூரில் நடைபெறும், ஸப்தஸ்நான விழாவிற்கு பல்லக்கினில் சென்ற பிரணதார்த்திஹர ஸ்வாமியைப் பின் தொடர்ந்து இவ்விருவர்களும் குருவின் கீர்த்தனங்களைப் பாடிச் செல்வது வழக்கம். அப்போது இறைவன் ஊர்வலத்துடன் ஏழு விசேடஸ்தலங்களுக்கு யாதொரு சிரமம் பாராது பாடிக்கொண்டே போவார்கள். தங்கள் குரு மேற்

கொண்டிருந்த பஜனையைத் தாங்களும் இந்த உத்ஸவ காலங்களில் கைக்கொண்டனர். ஸப்த ஸ்தலங்களுக்குச் செல்லும் பல்லக்கு ஆலயம் திரும்பிவர ஒரு பகலும் ஒரு இரவுமாகும். பகலானாலும் சரி, இரவானாலும் சரி, அவர்கள் பாடும் ராகம் அல்லது உருப்படிகளைக் கொண்டு அந்த குறிப்பிட்ட ஜாமத்தை எளிதில் கணக்கிடலாம்.

ஒரு சமயம் சூலமங்கலம் வைத்தியநாத பாகவதர், மஹா வைத்திநாதய்யரின் வீட்டு வாயிலில் நின்று கடவுளைத் தரிசிக்கும்போது, மஹா வைத்திநாதய்யர் உள்ளிருந்து வெளியே விரைந்து,பஜனைக் கோஷ்டியில் இவ்விரு சகோதரர்களும் அநாயாசமாகப் பாடுவதைக் கண்டு பிரமித்ததைப் பார்த்தார். அவர்கள் பாடிய பிலஹரிராகம் காலை 6-மணி வேளைக்கு மிகவும் பொருத்தமா யிருந்தது. பின்னர் "தொருகுனு இடுவண்டிஸேவ" என்ற உருப்படியைப் பொழிந்தனர். தெய்வீக உணர்ச்சியைத் தூண்டும் அந்தக் காலை இளந்தென்றலில் சர்வ லக்ஷணங்களும் பொருந்திய மேற்படி உருப்படியை மிகச்சிறப்பாகப் பாடினர்.

தியாகராஜரின் அரிய பெரிய சிறப்பியல்புகள் இசையுலகிற்கு வெளியாகும் பொருட்டு, அவர் குரு, ஸொண்டி வெங்கட்ரமணய்யா ஒரு கச்சேரி ஏற்பாடு செய்திருந்தார். பிரபல வித்வான்கள் குழுமியிருந்த அந்த அவையில் தியாகராஜர் மேற்படி கிருதியைப் பாடி கியாதி பெற்றார்.

"தொருகுனு இடுவண்டி சிஷ்யுடு" என்ற வாக்கியத்தின் மூலம் 'எனக்கு என் தியாகராஜன் அமைந்ததுபோல் வேறு யாருக்குத்தான் சிஷ்யர் அமைய

இயலும்' என்று ஸொண்டி வெங்கடரமணய்யர் குறிப்பிட்டிருப்பது கவனிக்கத்தக்கது. சாந்தஸ்வாமி யின் வேண்டுகோளின்படி, மகா வைத்திநாதய்யர் அதே பிலஹரி ராகத்தில் "தொருகுநா இடுவண்டி" என்ற கீர்த்தனத்தைப்போல விசேஷ பண்புகள் நிரம் பப்பெற்ற மற்றொரு கிருதியான "நா ஜீவாதார" என்பதைப் பாடினார். சுந்தர பாகவதரும், கிருஷ்ண பாகவதரும் பாடிய பின்னர் இவர் பாடிய பாட்டு அவ்வளவாக எடுபடவில்லை. இரண்டு ஆவர்த்தனம் ஸ்வரம் பாடி ரஸிகர்களைத் திருப்திசெய்யும்படி நேர்ந் தது அவருக்கு. அதே இரவு அவர், தன் வீட்டில் பாடி ரஸிகர்களுக்கு சங்கீதத்தின் தெளிவை எடுத்துக் காட்டினார். தில்லைஸ்தானம் ராம ஐயங் காருடன், உமையாள்புரம் கிருஷ்ண பாகவதர் சேர்ந்து பாடினதுமுண்டு. சாரீர சம்பத்தைப் பெற்ற இவ்விருவர்களின் கான விருந்தின் உயர்வை கேவலம் வாக்கியங்களால் மதிக்க முடியாது. ராம ஐயங்காரும் கற்பனை ஸ்வரத்திற்கு அவ்வளவு பிர தானம் அளிக்கவில்லை.

ஸ்ரீமான் ஏ. எம். சின்னசாமி முதலியாரின் வேண்டுகோளுக் கிசைந்து இரு சகோதரர்களும் சென்னைக்கு வந்து, தமது குருவின் கீர்த்தனைகளை அவருக்குப் பாடிக் காண்பித்தார்கள். ஷை கீர்த்தனை களை முதலியாரவர்கள் மேல்நாட்டு முறைப்படி கோடுகள் மூலம் ஸ்வரப்படுத்தி அவருடைய புகழ் பெற்ற புஸ்தகமான "மேல்நாட்டு முறையில் கர் நாடக ஸங்கீதம்" (Oriental Music in European Notation) என்ற நூலில் வெளியிட்டிருக்கிறார். தியாகராஜ கீர்த்தனங்களை முதன் முதலாக வெளி

யிட்டவர், 'ராமானந்த யோகிகள்' என்ற புனைப் பெயருடன் வெளியிட்ட, காலஞ்சென்ற எஸ். ஏ. ராமஸ்வாமி அய்யரவர்கள் தான். இவர் உமையாள் புரம் சிஷ்ய பரம்பரையிலிருந்தும், வாலாஜா பேட்டை கிருஷ்ணஸ்வாமி பாகவதரிடமிருந்தும் கீர்த்தனைகளைக் கற்றுக் கொண்டார்.

சாஹித்தியம் செய்வதில் புகழடைந்த சிஷ்யர்களில் மானம்புச்சாவடி வெங்கடசுப்பையர், வீணை குப்பய்யர், வாலாஜாபேட்டை வெங்கடரமண பாகவதர் முதலானோரை முக்கியமாகச் சொல்லலாம்.

மானம்புச்சாவடி வெங்கட சுப்பையர் தியாகராஜரின் அத்தை பிள்ளை. கீர்த்தி வாய்ந்த ஸங்கீத, சாஹித்திய வித்வான்களான மகாவைத்திநாதய்யர், பட்டணம் சுப்ரமண்ய அய்யர், சரப சாஸ்திரிகள், பிடில் வெங்கோப ராவ், பஞ்சாபகேசய்யா (இவர் தியாகராஜ ஸ்வாமிகளின் ஒரே பெண்ணான சீதாலக்ஷ்மி அம்மாளுக்குப் பிறந்த பௌத்திரர்) முதலானோர் வெங்கட சுப்பையரிடம் ஸங்கீதம் கற்றார்கள். கிருதிகள், வர்ணங்கள், ஜாவளிகள், தில்லானக்கள் பலவியற்றி யிருக்கும் ராமநாதபுரம் சீனிவாசய்யங்கார், பட்டணம் சுப்ரமண்ய அய்யரின் சிஷ்யர். வீணை குப்பய்யரவர்கள் தனது குருவைப் பின்பற்றி, பல மாணவர்களுக்கு இலவசமாக ஸங்கீதம் சொல்லிக் கொடுத்தார். அவர் புத்திரர் திருவொற்றியூர் தியாகய்யர், கோட்டை வாசல் வெங்கிட்டராமய்யர், பிடில் பொன்னுசாமி முதலானோர் வீணை குப்பய்யரின் சிஷ்யர்கள். அவர்கள் சிறந்த சாஹித்திய கர்த்தாக்களெனப் பேர் வாங்கினர். வாலாஜா பேட்டை வெங்கடரமண பாகவதரின் சிஷ்யர்

மைசூர் சதாசிவராவ். தியாகராஜ ஸ்வாமிகளின் அந்திய காலத்தில், வெங்கடரமண பாகவதரின் குமாரரான கிருஷ்ணஸ்வாமி பாகவதர் சிஷ்யரா யிருந்தார். ச்யாமா சாஸ்திரிகளின் குமாரர் சுப்ப ராய சாஸ்திரிகளும் தியாகராஜருக்குத் தொண்டு புரிந்தார். அண்ணுசாமி சாஸ்திரிகள், சந்த்ரகிரி ரங்காச்சார்லு (தச்சூர் சிங்கராச்சார்லுவின் சகோ தரர்) சோபனுத்ரி முதலானோர் சுப்பராய சாஸ்திரி களின் பிரதம சிஷ்யர்கள்.

பல்லவி துரைசாமி அய்யரின் குமாரர்களான கோவிந்த சிவனும், சபாபதி அய்யரவர்களும், திருவையாறு மகானிடம் அநேக கீர்த்தனைகளைக் கற் றுக் கொண்டார்கள். கோவிந்த சிவன் தானே சாஹித்தியம் செய்து, சில அழகான சமஸ்க்ருத க்ருதிகளைத் தந்தருளியிருக்கிறார்.

அய்யா பாகவதர், தில்லை ஸ்தானம் ராமய்யங் கார், நெய்க்காரப் பட்டி சுப்பய்யர் (பல்லவி சேஷய் யரின் தகப்பனுர்) கணேசய்ய காரு, ஸொஜிரி ஸீதா ராமய்யா, நேமம் சுப்ரமண்யய்யர், நங்காவரம் நீல கண்டய்யர், சுப்பராம பாகவதர், லால்குடி ராமய்யா, கன்னைய பாகவதர் (ஸ்வாதி திருநாள் மஹாராஜா வின் சமஸ்தான வித்வானுயிருந்தவர்), அமிர்த லிங்கம் பிள்ளை முதலானோர் தியாகராஜரின் இதர முக்கிய சிஷ்யர்களாவர். ஸ்வாமிகளின் கீர்த்தனை களைப் பரவச்செய்வதில் அவர்கள் மிக்க ஊக்கம் கொண்டவர்கள். அநேக மாணவர்களுக்குப் பாடம் செய்து வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படியாக தியாக ராஜ ஸ்வாமிகளின் நேர் சிஷ்யர்களும், அவர்களின்

சிஷ்ய பரம்பரைகளும் அவர்களுடைய சொந்த சாஹித்தியங்கள் மூலமாகவும், பெரிய பெரிய காரி யங்களை சாதித்தும், தென்னிந்திய ஸங்கீதத்திற்கு பேரும் புகழும் என்று மழியா வண்ணம் அளித்திருக் கின்றனர்.

பிரம்மஸ்ரீ மாங்குடி ராமனுஜ பாகவதர்

ஸ்ரீ ராமனுஜ பாகவதரவர்களை சங்கீத யுலகம் நன்கறியும். ஸ்ரீ மாங்குடி பஞ்சாபகேச பாகவத ரிடம் சங்கீத சிக்ஷை பெற்ற இவர் தனது 32-ம் வய தில் சங்கீதக் கச்சேரிகள் செய்யத் தொடங்கினார். சுமார் 10 வருஷ காலம் சங்கீத உலகில் பிரகாசித்துப் பின்னர், இவரது பக்தியின் மனப்போக்கால், ஜனங்களின் மனதில் பக்திப் பரவசத்தை யூட்டத் தீர்மானித்து, கதா காலட்சேபங்கள் செய்து. யாவரையும் மகிழ்வித்தார். இவரது ஸங்கீத வழி உயர்ந்தது என்பது, இவரது குருவும் அவருடன் சேர்ந்து அப்யஸித்த ஸ்ரீ பட்டணம் சுப்ரமண்ய அய்யர் அவர்களும் அடைந்த பிரக்யாதியிலிருந்து தெரிந்து கொள்ளலாம். ஸ்ரீ சப்தரிஷி பாகவதர், ஸ்ரீ சிதம்பர பாகவதர், ஸ்ரீ ராஜாங்க ராஜாவய்யர், ஸ்ரீ மாங்குடி சுப்ரமண்ய சாஸ்திரிகள் இன்னும் பல சங்கீத சிரேஷ்டர்கள் இவருடைய சகாக்கள். இவரது மேதையை அறிந்து ஆதரித்த பிரபலஸ்தர்களில் முக்கியமாக ஸ்ரீ பழமார்நேரி சாமி

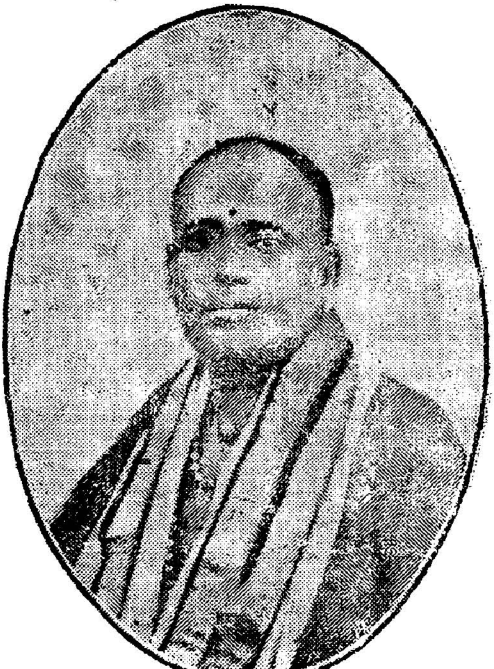

ஞதய்யர், தஞ்சாவூர் பஞ்சாபகேச பாகவதர், திருப் பழணம் பஞ்சாபகேச சாஸ்திரிகள் முதலியவர்களை நாம் குறிப்பிடலாம். விஷு வருஷம் ஐப்பசி மாதம் 26ந் தேதி பிறந்தார். சென்ற 10 வருடங்களாக உடல் நலம் குன்றி வெளியில் தோன்ருவிட்டாலும் இப்பொழுது தமது 65 வயதிலும், தளராத ஊக்கத் துடன் சங்கீத சர்ச்சையில் ஈடுபடுகிருர். கடைசி யாக இவரது சங்கீதக் கச்சேரி 1941ம் வருஷத்தில் உத்தியோகஸ்தர்கள் சங்க ஆதரவில், மதராஸ் கான மந்திரத்தில், இந்நூலின் ஆசிரியரால் நடத்தி வைக் கப்பட்டது. ஸ்ரீயாரும் ஸ்ரீ ராமனுஜ பாகவதர்க ளிடம் சென்ற சில வருடங்களாக ஸங்கீத சிக்ஷை பெறும் பாக்கியத்தைப் பெற்ருர். பாகவதரவர்க ளுக்கு ஸங்கீத உலகம் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக் கிறது.

இப்பெரியாரால் ஸ்வரப்படுத்தப்பட்ட சில கீர்த்தனைகள் இப்புஸ்தகத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக் கின்றன.

ஆசிரியர்.

ராகம்—பங்காளா. (28-வது மேளம் ஹரிகாம்போதி ஜன்யம்)

தாளம்—ஆதி.

ஆரோ—ஸரிகம பமரிபஸ்ா
அவரோ—ஸ்நிபமா ரிகரிஸா

ɪ4	o2	o2
	பல்லவி	
1. ; , ரி ப மா ரி	க ரீ ஸ	ஸ ஸா ரீக
கி ரி ரா ஜ	ஸ⁻தாத	ன யா ஸ
2. மபபமமா ,,	,,	,, ரி
த யா ,,	,,	,, ஸ
3. ரி ரீகமப ,,	க ரீ ஸரீ	ஸநிபா ரி
த யா ,,	ஸ⁻தா த	ன யா ஸ
4. ரி ரீகமப ,,	,,	,, ஸ்ரீ
த யா ,,	,,	,, ஸ்
ஸ்நிபநிபம ,,	,, ஸ	ஸ ஸா
த யா ,,	,, த	ன யா ‖

அனுபல்லவி

1. ; , ப ஸ் ரீ ரி	ஸ்ரீ க்ா ரீக்	ம்ா ரீக் (க்)
ஸா ர நா த	மு கார்ச்சி	த பாத
க்ரீஸ்ா ஸ்ரீஸ்நிபாம	ரிபா ஸ்நி	ப மா ரீக(க்)
யு கா ப ரி பால	யமாம் இ	ப ரா ஜ
2. கரீ ,,	,,	,,
முகா ,,	,,	,,
,, ஸ்ரீஸ்நிபாம	ப ஸ்ா ஸ்ரீ	ஸ்நிபநிபம ரீக(க்)
,, ப ரி பால	ய மாம் இ	ப ரா ஜ
கரீ ,,	,,	,,
முகா (கிரி)		

சரணம்

; , பப பாப	ஸ்ஸ்ா ஸ்நி	பமரிக(க்)
கண நாத	பராத் ப	ரசங்க
கரீ ரிகம பாம	ரிபா ஸ்நி	ப ம ரி க(க்)
ரா ஆகம வாரி	நி தீ ர	ஜ நீ க
கரீ	(பின் அனுபல்லவியைப் போல்)	
ரா பணி ராஜ	கங் க	ண விக்ன
நிவா ரண சாம்ப	வஸ்ரீ த்யா	கரா ஜ
னுதா (கிரி)		

ராகம்—விஜயஸ்ரீ. (47-வது மேளம் ஸுவர்ணாங்கி ஜன்யம்)

தாளம்—ஆதி.

ஆ—ஸகரிகம பநிஸ்ா
அவ—ஸ்நிபமகா ரிஸா

14	02	02
	பல்லவி	
1. மப நீ ; பம	மா ;	கா ரிஸ
வர நா ரத	நா	ரா யண
2. மப நீ மபநீ பம	மா ம ப மா	,,
வர நா ரத	நா	,
கரி ரிக ரிரி ஸா	; ஸநி	க ரி க க
ஸ்மர ண நந் தா	; னுப	வழுகல
(வரநா—	(2 வரியையும் திருப்பவும்)	
வரநா ஆ—அஅ	பமகரிஸா	; ;

அனுபல்லவி

பநி ஸ்ா ; ரிஸ்	க்ரி ரிக	ரிரிஸ்நி
சர திங் துனி	பா பக	ஜ ஞக
ஸ்ா ; ; ; (1)	நீ ஸ்ரி	ரிஸ் நீ
ரீ —	—	
,, (2)	நீ ஸ் க்ா ரீ	நிஸ்ரீ ரீஸ்நீ
,, (3)	,,	நிஸ்க்ரிரிஸ்ஸ்நி
சரதிங் துனி	பா பக	ஜ ஞக
ஸ்ா ; ; ஸ்நி	பா ப ம	, கரிக
வடா ரமு	கானுப்ரோ	, வுமிக
நீ ஸ்க்ாரிரீ; ஸ்ரிஸ்நி	பா ப ம	, கரிக
வா ர மு	கானுப்ரோ	, வுமிக (வர)

சரணம்

பப ம காரி ஸரி	க ரீஸ	நிபநிஸ
ஸகல லோக முல	கு ஸத்கு	ருடனுத்ஸு
ரிரீ கரி ஸநிஸ	கரி கம	பா ;
ஸதானே னதட	னுத்ஸு ஹரி	யூ
	(பின் அனுபல்லவியைப் போல்)	
ப்ரகடம் புக	கிர்...த்திஜெ	ஸகனே
பா......வுக	த்யாக ரா	, ஜனுத (வர)

ராகம்—சங்கராபரணம். (29-வது மேளம்)

தாளம்—ஆதி

ஆ—ஸரிகம பதநிஸ்
அவ—ஸ்நிதப மகரிஸ

14	02	02
	பல்லவி	
1. ; ஸஸ கா; கா ரீ மா;	கமபா பமமக	கரி கமகரி கரி
ஸ்வர ரா க ஸ—தா;	ர ஸ யு த	ப ... க்தி
2. ஸநி ஸஸ கா ஸரிகா கா ரீ மா;	ஸ்நிபா பமமக	,,
ஸ்வர ரா க ஸ—தா;	ர ஸ யு த	,,
3. ஸநி ,,	க்ரிஸ்நி தபமக	,,
,,	ர ஸ யு த	,,
1. ஸநி நீ ரீகா மா பா ,கரிநி	ஸா ; ; ஸ்ா	; நி த ப ம க ரி
ஸ்வர்க்க ப வ ,ர்கமு	ரா ஓ	ம ன ஸா
2. ஸநி ,,	,, தநிஸ்நி	பாமகா, பமமக
,,	,, ஓ	ம ன ஸா

3. கரிஸநி நிநிரிரிககமமபா, கரிநி	ஸா ; ; ஸரிகம	பதநிஸ் ரிஸ்ாத }
ஸ்வ ர்க்க ப வ ,ர்கமு	ரா ஓ	பம தபா மகரி }
4. கரிஸநி ஸாரிஸஸா; ரிகரிரீ;		; ம ,ன ஸா,
காமககா; மாபமமா; பா ,கரிநி	ஸா ; ; ஸரிகம	பதநிஸ் க்ம்க்ரி ஸ்நிதப ஸ்நிதப
; ஸ்வ; ர்க்க ப வ ,ர்கமு	ரா ஓ	ம ன ஸா
பமகரி (ஸ்வராாகஸுதா ரஸா)		

அனுபல்லவி

1. ; கமபாமா கமபா மபதநி	ஸ்ா ; ; க்ரி	ஸ்ாநிதபா பம
பரமா ந ங் த ம	னு க	ம ல மு பை
2. கரி ,,	ஸ்ா ; ; ஸ்ாரிஸ்	நீஸ்நி தாநித பாதப மாபம
; ,,	னு க	ம ல மு பை
3. பமகரி ,,	ஸ்ா ;; க்ரிஸ்நீ	ரிஸ்நித ஸ்நிதப நிதபம தபமக
; ,,	னு க	ம ல மு —
4. பமகரி ,,	ஸ்ா ஸ்நிதபமகரிஸ ஸரிகம	பதநிஸ் க்ம்க்ரி ஸ்நிதப ஸ்நிதப
பை ,,	னு க	ம ல மு பை
; தாபா தாமா பா பமகா கா	மாபா; தநிஸ்	நிபாம கா பமமக
; பக பே கா மு செ	லகே; மி	, ஸுக மா —
கரிஸநி (ஸ்வர)		

சரணம்

1. ; பாபா; ; மா, மமா	; கா, க கரி	ஸ ரி க ரி ரீ;
மூலா தா ரஜ	நா, த மெ	ரு கு ட
2. ; பாபா; தபபம மா, மமா	பமமக கா,ககரி	ஸரிகரி ரீ;
; மூலா தா, ரஜ	; நா,தமெ	ரு கு ட
3. ; பாபா; மபதா் மா, மமா	கமபா கா,ககரி	ஸரிகரி ரீ தபமக
; மூலா தா ரஜ	நா,தமெ	ரு கு ட
ஸரிகம பகாமரீ ரிகரிகஸா ஸரிகரி	கா ; ; ரீகரி	ரிகரீ ஸாரிஸ ஸாரிஸ
; மூசமகுமோ க்ஷ மு	ரா ; ; ஆ	ஆ ஆ ஆ ஆ
ஸா ஸாஸா; ரீஸா ஸாரிஸ	தாபாதாமா	மா மக்கா மாபா
ஆ கோலா ஹ ல	ஸப்த ஸ்வர	க்ர ஹ மூல
; தநிஸா; தநிஸ்ஸ்நிதாப பமகம	ஃரிகமபா தநிஸ்	நி பாமகா பமமக
குருதே மோ க்ஷ மு	ர ஓ	, மனஸா
கரிஸநி •		
; (ஸ்வர)		

ராகம்—முகாரி (20ம் நெ. மேளம் நடபைரவி ஜன்யம்).
தாளம்—ஆதி.

ஆ—ஸரிமா பநித$_2$ஸ்ா
அவ—ஸ்நித$_1$பா மகரிஸா

^{1}4	^{o}2	^{o}2
	பல்லவி	
1. ; ; ; ரீமாபாநீ,த^2 ஸங் கீ த	ஸ்ா ; ; ஸ்நி சா ஸ்த்ர	தாபா பா பா ஞா ன
2. மபமகரிஸ ,, மு ,,	ஸ்ரிக்ஸ் ; ; ஸ்நி சா ,,	,, ,,
3. ,, ,, ,, ,,	பதஸ்ரிம்க் க்ரி சா ஸ்த்ர	ஸ்ா ஸ்நிதாபா ; ஞா ன
1. ரிமபத^{1}பமபத^{1}பதபமகா,ரி மு ஸா ரு ப்ய	ரிகஸா ; ஸநி ஸெள க்ய	த$_2$ாஸா ; மநி த மே ம
2. த^{1}பமகரிஸ ,, ன ஸா ,, தபமகரிஸ ன ஸா (ஸங்கீத—ஆ)	,, ,,	தாஸ்ா ; ஸ்நி தமேம் ழ

1. ; ; ; பா ; நீ ; தா[2]
சருங் கா ர

2. நிதாதபா ,,
பூ ,,
,, நீ நீ நீ ; நீ
,, ரி த ரா ம
தபமகரிஸ
யு த (ஸங்கீத)

; ; ; நீ, பா ; பா
ப்ரேமபக் தி
மா ; ; ரீமபா பமகாரி
மூ ஸ்ரீமத் ர மா
பா ; ; பதபதமா பா,த
மூ நே ம நிஷ்ட
தாபா ; ,,
கூனே ,,
நிதாபா, நீ நீ நீ ; நீ
கூனே நேர்ப்பு கல்கு
தபமகரிஸ
ர்ச்சிஞ (ஸங்கீத)

அனுபல்லவி

ஸ்ா ஸ்ா ; ரிக்
ர ஸ த்யகி
ஸ்ாரீ ; ஸ்ரி
ரஸ த்யகி
நித[1]நீ ; பத[2]
க த நங்

ரீ ஸ்ா ; ஸ்ா
ல ஸா ; ர
மக்க்ரி ஸ்ாஸ்ா
ல ஸா ர
பதஸ்ா ; ஸ்நி
தா ப்தி

சரணம்

பாதா தபமா
ஸ ஜ ஞ
ரிக்ஸா ; ஸரி
வ ர க
ஸ்ாஸ்ா, ரீக்
ய சோ தன
ஸ்ாரீ, ஸ்ரிம்க் க்
ய சோ தன
நிதநீ ; பத
த்யாக ; ரா

பதபதபமகா ; ரி
வா த் ஸல் ய
மப தநீ ; த
— டா க்ஷ
ரிஸ்ா ; , ஸ்நி
, மொ சங்
ரிஸ்ா ; , ஸ்நி
மொ சங்
பதஸ்ா ; ஸ்நி
— ஜ நே

ராகம்—ஸாரமதி. (20-வது மேளம் நடபைரவி ஜன்யம்)

தாளம்—ஆதி.

ஆ:—ஸரிகமா பதநிஸ்ா
அவ:—ஸ்நித[1] மகஸா

14	°2	°2

பல்லவி

1	; ஸாரீ காஸா[illegible]ரீ காமா மோ க்ஷமு [illegible]லதா	; பத[illegible] ; புவி[illegible]லா	நிததம மககஸ ஜீ வ ன்
2.	,, ,,	[illegible]தநிதநீ ; புவிலோ ;	,, ,,
3.	,, ,,	; பதநிஸ்ா, புவிலோ	ஸ்நிநித தமமக ஜீ வ ன்
4.	கஸ ,, ,, ,,	; பத நிஸ்ரீ ; புவிலோ	,, ,,

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY
EGMORE, MADRAS
No. 111685

5 கஸ ஸாரீகாஸா ரீகாமா	; பதநிஸ்ரீக்ர, ;	ஸ்நிநித தமமக
,,	புலிலோ	,,
கஸ ஸாரீகாஸா ரீ க ம பா	; தா,நிஸ்ா ;	,,
; மு ச்துல கா	நீ ...	வ ரு ல கு
; (மோ)		

அனுபல்லவி

; நிஸ்ரீ ; க்ா ; ஸ்ரிக்ா	; மக்க்ஸ்ா,	; நிஸ்நிதபத
ஸா க்ஷாத் கா ர ணி	ஸ த்	ப க்தி
நிஸ் ,,	,,	; நிஸ் நித மா
,,	,,	; ப க்தி
; பாதா ; ; நீ நிததா	; ஸ்ா,நி ஸ்ா ;	ஸ் நிநித தமமக
ஸங்கீ த ஞா	ன வி	ஹீ னு ல கு
கஸ ஸாரீ காஸா ரீகா மா	தநிஸ்ாதநிஸ்ா	; ; ; ;
மோ க்ஷமு கல தா	ஆ ஆ	...

(ஒரு தரம் பல்லவியைத் திருப்பி நிறுத்தவும்)

சரணம்

; பாபா ; பாபா பதநித	நீநித நிதமா	; மககஸ ஸரி
ப்ராண நல ஸம்	யோ கமு	வ ல
கம ”	”	; மககா கா
”	”	; வ ல
; மநி நீ நிதநிதமா மகஸா	; ஸரீ கஸா	ரீகா மாமா
; ப்ரணவ நா தமு ஸப்த	; ஸ்வர முலு	பர காகா
; நிஸ்ரீ ; க்ா : ஸ்ரிக்ரி	க்ா ம்ாக்க்ஸ்ா	நிஸ்நித பதநிஸ்;
; வீ ணா வா த ணு	லோலுடை	சிவ ம னோ
; ”	”	நிஸ்நித மா;
; ”	”	சி வம னோ
; பபாததா நிஸ்நீ நிததா	; ஸ்நிஸ்ா ;	ஸ்நிநித தமமக
விதமெரு க ரு த்யா	; க ரா	ஜ வி னு த
கஸ		
; (மோக்ஷமு)		

ராகம்—கர்நாடக ப்யாக். (28-வது மேளம் ஹரிகாம்போஜி ஜன்யம்)

தாளம்—ஆதி. (அதீத எடுப்பு)

ஆ—ஸரிகம பதநிஸ்'ா
அவ—ஸ்நிதநி பமகமரிகஸா

	14	02	02
		பல்லவி	
1.	மா ; ; கா மா ரீ கா ஸா	ரீ கா மா ;	; ; ; ரிக
	நே நெ ந்து வெ த	கு து ரா	ஹரி
2.	மா ,,	,, ரிக	மா ரிகமாமப
	நே ,,	,, ஆ	ஆ
3.	மபதபமா ,,	,, பத	நீ தா,நி பத
	நே ,,	,, ஆ	ஹரி
4.	மா ,,	,, பத	நீஸ்ா ; பத
	நே ,,	,, ஆ	ஹரி
5.	மா ,,	,, பத	நிஸ்ா நிதநி பத
	நே ,,	,, ஆ	ஹரி

6. மா ,,	,, கம	ரிகஸநி ரிகமப
நே ,,	,, ஆ	ஹரி
மா ,,	ரீ கா மா ;	: ; ; மக
நே ,,	கு து ர	ஆ
ரீகாஸா ; ; ; ; ; ||		
	அனுபல்லவி	
1. பதநீ; த நி ஸ்ா நீ ஸ்ா நீ	ஸ்ா ; ; ;	ஸ்நிதநி பா,ம
ஆ ந ல் கு மோ	மு	— —
2. ,,	,, பத	நிஸ்ாநிதநிபம
,,	,, உ	— —
3. ,,	ரிக்ம்ாக்ம்ரிஸ்	ஸ்நிதநிபா,ம
,,	மு —	உ
4. ,, ஸ்ா;	; ; ரி க் ம்ா	க்ம்ரிக் ஸ்ாஸ்ா
,, மோ	முல வா	ணி மொர
நீ ; ; தா ; நீ பா ;	தா கமபதநிஸ்	,நி தநித நிபத
நா லா கி	ம் சி ரா	நி நின்னு ஹரி
நே னெந்து,வெத	கு து ரா	ஆ
ரீகாஸா ||		
ஆ		

சரணம்

நித பா ; தாமா ; பத நீ	; ஸ்நிதநிபா	மபமகஸ்ா ;
கலு ஷாத் முடை து	வ்ஷ க ர்ம	யு து டை
ஸநிநீ ; தநிஸா ; ரிகமா	; பதநிஸ்ாநி	தநிபத மா ;
பலுமா ரு து ர்	பா	ஷி யை ;
	(அனுபல்லவியைப் போல்)	
இலலோ | ; ப | ; க் | தா ;	க்ரே ; ; ;	ஸ்ா ; ; ;
,,	; ; க்ரே ;	; ஸ ரு
லலோ | ; வே | ; ஷி | யை;	; த்யா கரா	ஜ பூ ஜித ஹரி
நேனெந்து வெத	கு து ரா	ஆ
ஆ ||		

ராகம்—தோடி. (8-வது மேளம்)

தாளம்—ஆதி. (மத்யாதி)

ஆ—ஸரிகம பதநிஸ்

அவ—ஸ்நிதப மகரிஸ

1 விஸர்ஜிதம் 3 காதை	1 விஸர்ஜிதம் 3 காதை

பல்லவி

; தா ; கரி கா ; ; மக	ரிஸ தா ;கரி காமபாம காமக
தா சர தே நீ	தா சர தே நீ
ரிஸதா ; கரி காமபதப மககாமக	ரிஸதப தாபாதப பாமா மகமக
தா சர தே நீ	ருண மு நீ ர்ப்ப நா
ரிஸதப தாபாதா பதநீ தநிஸ்ா நிஸ்ரீஸ்ரீ ,	;ஸ்ா ,நிதா நீஸ்நித நித மாதம மகதப
தர மாப ர ம	பா ,வஞ நா மா
மகரீஸ	
; (தாசரதே)	

அனுபல்லவி

1. ; ,த தாதா,நி ஸ்ாஸ்ா நிஸ்நித தா
ஆ ச தீ ர தா
; ரிக் ஸ்ஸ்ரிரி ஸ்ததா ரிஸ்நிஸ்ரிஸ்
ப்ரகா சி ,ம்பஜே ,வின
ரிஸ
, ஆ சதீ ர தா
ப்ரகா ,சி ,ம்பஜே ,வின
மகரிஸ (தாசரதே)

; தக் ,ரிஸ்ா ஸ்ரி தா,நி ஸ்ரிஸ்ா
ரதே சமு ல னு
ரீசிஸ் ,ரிதா நீஸ்நிதாநித மாதம மகமக
; ரவி ,கசி ரோ ம ணி

ரதே ,சமு லனு மாதம மகதப
; ரவி ,கசி ரோ ம ணி

சரணம்

; தப பாபா ;மாபத பாமகமா
; பக் திலே ணி க வி
கம கம தததம தததம கமதாநிஸ்
; பா வ மெ ரு க லே ர
ஸா (பின் அனுபல்லவியைப் போல்)
; ,புக் திமுக் ;தி கல் ;
; போ , திம் ,சின த்யா;
, ; (தாசரதே)

; கத ,பகா பமகாகரி ரிஸஸரி
; ஜா ,லவ ரே ண்யுலு
நீதநிதம ,காரி கா மபதப ,தபம கரி
ணிகலி லோ ந ஜ ணி

குந ரிகிர் ,த்தன முல
கரா ,ஜக ரார்ச் சித

சாஹித்யத்தின் பொருள்

ஆசதீர = உன் மனோரதம் பூர்த்தியாக

தூரதேசமுலனு = வெகுதூரமுள்ள தேசங்களிலெல்லாம்

ப்ரகாசிம்பஜேஸின = என் பெயரை பிரகாசிக்கச் செய்த

ரஸிக சிரோமணி = கானத்திலும் பக்தியிலும் ரஸிக்கும் சிரேஷ்டனே!

தாசரதி = தசரத குமாரா!

பரம பாவனநாம = புனிதமான உத்க்ருஷ்டமான நாமங்களையுடையவனே!

நீருணமு தீர்ப்ப = நான் உனக்குக் கடன்பட்டதைத் தீர்க்க

நாதரமா = என்னால் சாத்தியமா?

பக்திலேனி கவிஜாலவரேண்யுலு பாவமெருகலேரனி = பக்தியில்லாத கவிஞர்கள், உன் பிரதாபத்தை அறியாதவர்கள், அவர்களை உய்விக்கும்பொருட்டு.

கலிலோ நஜனி = இந்த பூமியில் அவதரித்தாய்.

புக்திமுக்தி கல்குனனி கீர்த்தனமுல போதிஞ்சின = இகபரசித்தி பாமரர்கள் அடையும்பொருட்டு கீர்த்தன மூலமாய் போதிக்கும்.

த்யாகராஜ கராார்ச்சித = த்யாகராஜனால் துதிக்கப்பட்ட (தாசரதீ).

ராகம்—கல்யாணி. (65-வது மேளம்)

தாளம்—மிச்ரசாபு

(கால் களைச்சவுக்கம்)

ஆ—ஸரிகம பதநிஸ்ா
அவ—ஸ்நிதப மகரிஸா

13	02 02	13	02 02
	பல்லவி		
, நித	பா . ம	கா ரி	ஸரி கரி
நிதி	ஸா	ல	ஸா க
ஸா	; ;	, ம த	பா , ம
மா	—	நி தி	ஸா
கா ரி	ஸாரிக ரீகரி	ஸா ,	; கா
ல	ஸா க	மா	; ரா
ம பா	மப தநி	, நிஸ்	த நி ஸ் நி
மு ணி	ஸந்	, நிதி	ஸே
நித பா	பம கரி	கா ,	ரி ஸ் நி த
வ	ஸா க	மா	நி ஜ மு க

ப ம ப	ப த நிஸ்	, நித	பா, ம
ப லு கு	ம ன ஸா	, நிதி	ஸா —
,,	,,	,,	,,
ல	ஸா க	மா	; ரா
,,	,,	,,	தநிஸ்நி பதநித
முனி	ஸங்	, நிதி	ஸே —
,,	ம க ப ம	,,	; நிஸரிஸ்
வ	ஸா க	மா	; நிஜமுக
நி த ப	மப கமபத	பம	
ப லு கு	மன ஸா	, (நிதி)	
3 4	3 4	3 4	3 4

அனுபல்லவி

, தநி ஸ்ாநீ	தநிஸ்நிநீ நீ,தபமகா	, மபதநி மபதாபதநீ	ஸ்ா ; ;
, ததி ந வ	நீ த க்ஷீ	, ர மு லு ரு	சோ
,,	,, பதபமகா	,,	மபதநிஸாரீ நிஸ்ரீ
,,	,, த க்ஷீ	,,	சோ , ஜாச

க்ாரி ஸ்ரிச்ரி	ஸ்நிஸ் நி ஸ் பா	ஸ்ாரி நிபதா	மகா மபதநி
ர தி த்யா	ன ப ஜனஸ	தா ர ஸ	மு லு ரு சோ
ஸ்			
, (நிதி)			

சரணம்

த பா பமகரி	ககா ரிரிஸா	ரீ , கரிகா	பதப தா , த
த ம ச ம	மனு கங்கா	ஸ்நா ன மு	ஸக மா , கர்
நிஸா ஸ்ாநித	பமா காரீ	ஸா , கரி கா	கநிதபமகாரி ஸா,
த ம துர் வி	வஷ்ய கூப	ஸ்நா ன மு	ஸக , மா,
			ஸ்

(அனுபல்லவியைப் போல்)

, மம தபந்	தன யுத	, நர ஸ்துதி	ஸக மா ஸ
க்ரீ ஸ்ரிகரி	ஸ்நிஸ் ம ப த நி		மபதப
மதி த்யா	, க ராஜனி	கீர்த் த ன	ஸக மா
ம			
, (நிதி)			

மனஸா, நிஜமுக பலுகு = ஏ மனமே, உண்மையாகச் சொல்.

நிதி சால ஸுகமா, ராமுனி ஸந்நிதிஸேவ ஸுகமா = பொருளும் பணமும் உண்மையான சுகத்தைத் தருமா, அல்லது ஸ்ரீராமனின் சேவை நிஜ சுகத்தைத் தருமா?

ததி, நவநீத, க்ஷீரமுலு ருசோ = தயிர், வெண்ணை, பால் முதலியவை மிக்க ருசியா?

தாசரதி த்யான, பஜன ஸுதா ரஸமுலு ருசோ = அல்லது தாசரதியின் த்யானமும், அவனிடம் பக்தி செலுத்தும் பஜனை முதலியவை மிக்க ருசியா?

தமசமமனு கங்கா ஸ்நானமு ஸுகமா = தமோகுணம் முதலானதை அடக்கும், க்ஷமையுடன் கூடிய உத்தம குணங்களான கங்கா ஸ்நானம் ஸுகமா? அல்லது,

கர்த்தம துர்விஷய கூபஸ்நானமு ஸுகமா? = கர்ம விஷயங்களில் நீந்தி அழுக்காயுள்ள அதம குணங்களான கிணற்று ஸ்நானம் ஸுகமா?

மமதபந்தனயுத நரஸ்துதி ஸுகமா = மமதையால் மூடப்பட்ட மானிடர்களைத் துதிப்பது ஸுகமா? அல்லது,

ஸுமதி த்யாகராஜனுனி கீர்த்தன ஸுகமா = அறிவை விளக்கும் த்யாகராஜனால் பாடப்படும் கீர்த்தனங்கள் ஸுகமா?

ராகம்—மணிரங்கு. (22-வது மேளம் கரகரப்ரியா ஜன்யம்)

தாளம்—ஆதி.

ஆ :—ஸரிமகாமபநிஸ்ா

(அரைக்களைச் சவுக்கம்) அவ :—ஸ்நிபமகாரிஸ

14	02	02
	பல்லவி	
1. , ரீ ம பா பநிஸ்நி	பா மப	மககா க ரி ரீ
ராணிதி ரா	; து	ஸ¬
2. ,,	,, மபநிப	,, ,,
,,	,, து	— —
, நீ ஸ நீ ஸா	ரீ மபாம	மககா கரிரிஸ
ராஸ¬ரு ல்	கை	ஸெ
ஸ ரீ ம பா நிநி	பா ;	ம பா ,
, ராணிதி —	—	—

அனுபல்லவி

, பா நி ஸா பநிஸா	பநிஸ்ர் ம்ா	க்ரா க்ரீ
போனி தி —	போ	து
, ஸா நி பநிஸா பநிஸா	பநிஸ்நிபா,ம	கா கரிரிஸ
பூ ஸ¬ரு ல	கை	ன
ஸ—(ராநிதி)		

சரணம்

, பா பா ப மபநிநி	பா மபநிப	பமகா கரிரீ
தே வேந்த்ரு ணி —	கி	— ஸ¬
, நீஸ நீ ஸா	ரீ மபாம	கா கரிரிஸ
தே ஹ மு	பூ	ர்வ
ஸ ரி ம ப நி ப மபநீ	பநிஸ்நி பநிஸ்	ஸ்நிபம காகரி
- தே வுண்ட்ல கா	ம்ரு த	— மு
ரி நி ஸா நீ ஸா	ரி ம கா	கரிரிஸ ஸா
- அ பா வ மே	கா	ணி
, பாபபா மாபநி	பா மபநிப	பமகா கரிரீ
ஆவன ச —	ர பா	த
, நீ ஸ நீ ஸா	ரீ மபாம	கா கரிரிஸ
லா மு னு ல	க	கா ணி
ஸ (அனு	பல்லவியைப்போல் பாடவும்)	
, பாவன —	த்யா க	ரா ஜா
, பாக்ய மா ஸ்ரீ	ரா	ம
, (ராநிதி)		

ராகம்—தேவகாந்தாரி. (29-வது மேளம் சங்கராபரணம் ஜன்யம்)
தாளம்—ரூபகம்.

(கால்களைச் சவுக்கம்)

ஆ—ஸரிமபதஸ்ா
அவ—ஸ்நீதபமாகரீஸ

	2 காதை 1 விஸர்ஜிதம்			2 காதை 1 விஸர்ஜிதம்		

பல்லவி

	; தஸ்	ஸ்தா,	, ப	பா	மபதா	பா
	, நா	முரா	, ல	கி	ம்	ப
	மா	மகரீ	ரீ	தஸ்ா,	ரீஸ்தா	, ப
	வே	மி		நா	மு ரா	, ல
	பா	மபதா	பா	மா	மகரீ	தஸ்
	கி	ம்	ப	வே	மி	அல
1.	பா	மபதா	பா	மா	மகரீ	தஸ்
	கி	ம்	ப	வே	மி	அல
2.	ஸ்ரீஸ்ஸ்	தா	பா		,,	
	கி	ம்	ப		,,	
3.	ஸ்ரீக்ரீ	ரீஸ்ஸ்த	ஸ்தாப		,,	தஸ
	கி	ம்	ப		,,	அல

4. ரிம , க ரீ
இ , ம் ப
தா , தஸ ரீ
ரா , மா
; நா முரா , ல

5. வே மி ஸ்ரீ (ஸதஸரி)

நிஸ் ரிம் க்ரி
ஆ — —

மா மகரீ ஸதஸரீ
,, ஸ்ரீ
மபதா ,தஸ் ரிக்ரீ
ஆ — —
இ ம் ப
ஸநிதா நிஸரீ மபதா
ரா — ம
, நா முரா , ல

அனுபல்லவி

, ப மக கரி
நீ மஹி மலு
பா ; ;
ஏ — —
பா மக கரி
நீ மஹி மலு
ஸ்நிதா பம கரி
நீ மஹி மலு
தஸ் ஸ்ரீ, ;
செ ந்தோ ;
(,நா முரா ,ல

மப தத பா
வினி வினி நே
தப மக கரி
— — —
மப தத தபா,
வினி வினி நே
மப தத ஸ்ா
வினி வினி நே
ஸ்தஸ்ரி ஸ்தஸ்ரி ஸ்ஸ்
செ ர நம் மிதி
5 சங்கதிகளுடன் பாடி முடிக்கவும்).

சரணம்

ரிரி	ரிரி	ரிரி
ஒக	வன	சரு
ஸரீ,	ஸநிதா	ஸா
ஹோ	தர	பா
, ரிரி	ரிரி	ரிரி
ஒக	வன	சரு
ஹோ	தர	பா
பப	பப	பப
ஒக	வன	சரு
ரிரி	ரிரி	ஸரிமா
ஒக	வன	சரு
ரிரிமம	பபதத	ஸ்ஸ்ரிரி
ஒ க	வ ன	ச ரு
ஹோ	தர	பா
ரிம	தத	தத
ளக	மொர	விட
ஸ்ா	;	ஸ்நிதா
ஆ	—	ஆ
ரிம	தத	தத
ளக	மொர	விட
ஸ்நிஸ்ரி	ஸ்நிஸ்ரி	ஸ்ாதத
த ன	கு சு	க் ரீ
; நா	மூரா	, ல

ஸரி	மா	கரி
டல	நா	டுச
ஸரி	ரீ	ஸஸ
தள	தா	ளக
	,,	
டல	நா	டுச
தள	தா	ளக
	,,	
டல நா டுச	ஹோர தர	பாதள தாளக
கரி	ரீ	ஸஸ
டல	நா	டுச (ஹோர)
ஸ்ரி	ஸ்நிதரி	பப
டல	நா	டுச
தள	தா	;
பதஸ்ா	ஸ்ஸ்	ஸ்ா
ப்ரோ	சிறி	வே
பமதா	மதரி	ரிமபா
—	—	தா
பதஸ்ா	ஸ்ஸ்	ஸ்ா
ப்ரோ	சிறி	வே
பப	தஸ்	ரிக்ரி
வமு	கா	தா

(4 சங்கதிகளுடன் பாடி முடிக்கவும்)

ராகம்—தர்பார். (22-வது மேளம் கரகரப்ரியா ஜன்யம்)
தாளம்—ஆதி.

ஆ—ஸ்ரிம பதநிஸ்ா
அவ—ஸ்நிதபம ரிகாரிஸா

(ஒரு களைச் சவுக்கம்)

14	02	02
	பல்லவி	
1. ; , ரி (ப்)பம தப மரி கா, ரிஸா	; நீ , ஸரீ	பம ரிககரீ,ஸ
மு ந்து வெ ன கா ணிரு	ப க்கல	தோ டை
2. ஸா கரிபம தபமரி கா, ரிஸா	,,	,,
முந்து வென கா, ணிரு	,,	,,
3. ஸா ஸரிமாரிமபா மபதபபமரீ	,,	,,
. முந் து வெ ன	,,	,,
கா, ரிஸா	,,	,,
கா, ணிரு	,,	,,

4. ஸா ஸரிமரி ரிமபம மபதப பமரி	,,	,,
முந் து வெ ன		
கா, ரிஸா		
கா, ணிரு	,,	,,
5. ஸா ஸரிமரி ரிமபம மபதப		
முந் து வெ	,,	,,
ஸ்நிதபமரி காரிஸா		
ன காணிரு	,,	,,
(a) ஸா ரிமாபதா தநிதபா பா பாதப	மா மாமாபம ரீ	க(க்)கா,ரிஸா,
; முரா ஹரா ஹ ர ரா	- - -	ரா
(b) ஸா ,, தாதாநித	பா பாபாதபமா	மரிக(க்)க. ரீஸா
,, ரா	— —	ரா
6. ஸா ஸரிமப தநிஸ்ரீக்ரீஸ்நிதபமரி		
முந் து வெ ன		
கா ,ரி ஸாரிகரிஸ	ரீ	
கா ணி ரு	பக்கல	தோ டை
மு ந் து வென கா ணி ரு ॥		

; , தபா மாரீ மா பா ;
எந்து கா ண நீ
தப நித தபபம ரீ மா பா ;
எந் து கா ன நீ
தப தநீதத பதபபமபமம ரீமா ததபா
எந் து கா ன நீ
தப ,, ,, ரீ, மாதத ா
,, ,, ன நீ
தப ,, , ,,
,, ,, ,,
; க்ரிம்ரிஸ்ாஸ்நிநிஸ்தபமப
ந ந்த ன வே க மே
ஸஸ ,, நிஸ்ரிஸ்நிஸ் தபமப
ரகு ,, வே க மே
ஸஸ ,, ,
ரகு ,, ,,
ரீ,ஸ
; (முந்து—லெ. 6)

அனுபல்லவி

; மா ; பத
அந் தமு
,,
,,
; தபமா ; பத
; அந் தமு
,,
; ,,
,,
,,
கரிமரி பமதப
ரா
தா தாநித் பா பாதப
ரா
ரிஸ்நீதப
மபதநிஸா ரிமபத }
ரா

நிததா நிதநிநி
வ ல ர கு
நிதநித நிதநிநி
வ ல ர கு
நிநிஸா நிஸ்ரீநிநி
வ ல ர கு
நிநிஸா ஸ்நிஸ்ரிஸ்நிநிஸ்
வ ல ர கு
நிநிஸா ரிஸ்ரீ
வ ல ர கு
க(க்)கா, ரீ,ஸ
ரா
,,
ரா ,,
நீபா தாநித பாதபமாபம
ரா

சரணம்

; , பாப பாபா; பமபா	தாதாநித பாபாதப	மரிககரீ,ஸ
ஓ க ஜ ர க்ஷ கா	ஓ ரா	ஜ குமா ர
; ரீமபதாப பா, பா; பமபா	கரிமரிபமதப	,,
ஓ க ஜ ர க்ஷ கா	ஓ ரா	ஜ குமா ர
; , மப கரிககரீ ஸரி ஸநிஸா	ஸா ரிமாரி ரீமபாம	பா தநித பா;
ஓங்கா ர ஸ த ன	ரா	ரா
(அனுபல்	லவியைப்போல் பாடவும்)	
; , பா கவ த; ப்ரிய	; பா ,குக	ப்ரோவ வய்யா
; த்யா ,கரா ஜார் ச்சித	ரா	ரா
; (முத்துவெனகா னிரு—ரெ. 6)		

ராகம்—[illegible]காஞ. (28-வது மேளம் ஹரிகாம்போஜி ஜன்யம்)

தாளம்—ரூபகம்.

ஆரோ—ஸரிகம பமதாநிஸ்ா
(கால்களைச் சவுக்கம்) அவரோ—ஸ்நீதபம கமாரீகரிஸ

°2	¹4	°2	¹4

பல்லவி

1. , ஸ	ரீ ரி ரி	க க	கமபா மா
, எ	மா ன	தி ச்	சே வோ
கம	க ரி க ரி	ஸா	; கரிஸநி
எ	மெஞ்சி	ஞு	வோ
2. ஸா	ரீ ரி ரி	ரிகமா	கமபா மா
எ	மா ன	தி ச்	சே வோ
காமக	கரி ரிகரி ரிஸ	ஸா	; கரிஸநி
எ	, மெஞ்சி	ஞு	வோ
3. ஸரி	, கா க	ரிகமா	மபநீதபம
எ	, மான	தி ச்	சே வோ
எ	, மெஞ்சி	ஞு	; வோ (2வது சங்கதி)

4.	ஸரி	, காக	பமதநி	ஸ்ா நிநிஸ்
	ஏ	, மான	தி ' ச்	சே வோ
	தாநித	பமதநீஸ்ா ஸ்ா	ரி(ப்) பம	மகக்ரி கரிஸநி
	ஏ	, மெ ஞ்சி	ஞ	வோ
5.	,,	,,	மபதநி	ஸ்ரி நிநிஸ்
	,,	,,	தி ச்	சே வோ
	,,	,, (4-வது	ரிகமப	தபமக கரிஸநி
	,,	,, சங்கதி)	ஞ —	— வோ
6.	ஏ	, மான	தி ச்	சே வோ
			ரிகமாபம	காமக ரிகரி ரிகரி ரிஸநி
	ஏ (ஏமான)	, மெஞ்சி	ஞ	வோ

அனுபல்லவி

1.	, த	தா தத	நிநி	தா பம
	, நா	மா டலு	வின	வோ ராம
2.	தா	தா தத	நிநி	தாநித பம
	நா	மா டலு	வின	வோ ராம
3.	தம	தம தத	நிநி	,,
	நா	மா டலு	வின	,,

4. தா	தா தநிஸ்ரி	நீஸ்நி	தாஸித பாம
நா	மா ட வு	வி ன	வோ ராம
5. தா	தா நிநிஸா	ரீக்ம்ரி	ச்ம்க்ம் ரிஸ்
நா	மா ட வு	வி ன	வோ ராம
நீஸ்நி	தாநிந பரி	ரிகமப	தபமக கரிஸநி
நா	— தல	வ்ரா	லே மோ
(ஏமான—6 வது சங்கதி)			

சரணம்

1. பப	ரீ ரிகமா	காமக	ரீ க ரீ ஸஸ
யச	மு யு கு	ஸ த்	ப க் தி யு
2. பப	தாமப தபமா	,,	,,
யச	மு யு கு	,,	,,
3. பம	தா நிஸ்	ரிகமக	கமகரி ஸஸ
யச	மு யுகு	ஸ த்	ப க் தி யு
ஸநிஸரி	ஸரி நீ த	நி ஸரிக	மக்மரி ஸா
ஏ	— காந்த	சி	த்த மு
(அனு பல்லவியைப் போல் பாடவும்)			
ஸாச	ரீ ரமு	ஸங்	கே பா
ஸார	த்யா க	ரா	ஜ வி னு த
(ஏமான—6-வது சங்கதி)			

கீர்த்தனைக் குறிப்புகள்

இப்புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் கிருதி களைப் படித்துப் பாட ஆரம்பிக்குமுன், கீழே சொல்லியிருக்கும் விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்வது அவசியம்.

களை : கீர்த்தனங்களைச் சிலர் வேகமாகப் பாடுவார்கள். மத்யகால கீர்த்தனையென்றோ, துரித காலத்தில் பாடினேனென்றோ சொல்வார்கள். சிலர் இழுத்துப் பாடிவிட்டு சவுக்க கால கீர்த்தனை அல்லது சவுக்க காலத்தில் பாடினேனென்று சொல்லலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு கீர்த்தனைக்கும், ராக பாவத்துக்கும், ஸாஹித்தியத்துக்கும் ஏற்றபடி ஒரு கால அளவைப் பெரியோர்கள் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்குக் களையென்று பெயர். மத்ய கால கீர்த்தனையில் தாளமும் பாட்டும் ஒத்தாப்போல் வேகமாக யிருக்கும். சவுக்க கால கீர்த்தனையில் தாளமும் பாட்டும் ஒத்தாப்போல் மெதுவாகப் போகும். சாதாரணமாக, நான்கு மாத்திரை கொண்ட "தகதிமி" சொல்லையோ அல்லது "ஸரிகம" ஸ்வரத்தையோ, உச்சரிப்பு ஸ்பஷ்டமாக நிதான நடையில் சொல்லும் கால அளவுக்கு, ஒரு களை யென்று பெயர். அதில் பாதி 'தக' அல்லது 'ஸரி' யென்று சொல்லும் கால அளவு அரைக்களையாகும். சிலர் 'தகதிமி தகதக' யென்று 8 மாத்திரையை ஒரு களைக்கு அமைத்தாலும், இந்த 8 மாத்திரைச் சொல்

துரித காலத்தில் சொல்லப்படுமென்பதை அறியவும். 8 மாத்திரைச் சொல்லை துரித காலத்தில் ஒரு களைக்கு அமைத்தாலும், 4 மாத்திரைச் சொல்லை நிதான காலத்தில் அமைத்தாலும், ஒரு களையின் அளவு ஒன்றுதான். இவ்விதம் 4 மாத்திரைகாலம் கொண்ட ஒரு களையளவில், ஆதி தாளத்தில் ஒரு ஆவர்த்தத்திற்கு 32 மாத்திரையாகிறது. லகுவிற்கு 16 மாத்திரையும், த்ருதம் ஒன்றுக்கு 8 மாத்திரையும் ஆகிறது. பின்னுள்ள கிருதிகளில் லகுவிற்கு 16 மாத்திரை கொண்டு எழுதப்பட்டிருப்பவை ஒரு களைச் சவுக்கமென்றும், லகுவிற்கு 8 மாத்திரை கொண்டு எழுதியிருப்பவை ½ களைச் சவுக்கமென்றும் அறியவும். (உதாரணம்: கிரிராஜ, வரநாரத—½ களைச் சவுக்கம். ஸ்வரராக ஸுதா, தாசரதே—1 களைச் சவுக்கம்). அதே போல், லகுவிற்கு 4 மாத்திரை மட்டுமே வந்தால், அதாவது ஒரு அக்ஷரத்திற்கோ, ஒரு விரலெண்ணுக்கோ ஒரே மாத்திரைச் சொல் வந்தால், அது கால்களைச் சவுக்கமாகும். கால்களைச் சவுக்கத்தில் தாளம் வேகமாக அமைவதால், அங்கங்களை விவரித்துப் போடமுடியாது. சப்த க்ரியை தான் தெரியும். ஆதி தாள ஆவர்த்தத்திற்கு 'தகதிமிதககிட' என்று கால்களைச் சவுக்கத்தில் வரும் பொழுது, லகு அளவில் ஒரு காதை, ஒரு விஸர்ஜிதமும், 2 த்ருத அளவில் 2 காதையும் போடவேண்டும். இதற்குச் சாப்புத் தாளமென்று பெயர். 'தகிட தகதிமி' யென்று மிச்ர த்ரிபுடை சாப்புத் தாளம் போடும்பொழுது, 'தகிட'வுக்கு ஒரு காதை, ஒரு விஜர்ஜிதமும், 'தகதிமி'க்கு 2 காதையும் போடவேண்டும். கண்டசாப்புவுக்கு, 'தகதகிட'யென்று சொல்லும்பொழுது, தக—ஒரு காதையும், தகிட—

ஒரு காதை, ஒரு விஜர்ஜிதமும் காட்ட வேண்டும். ரூபக தாளத்திற்கு, 'தக தகதிமி'யென்று சொல்லும் பொழுது, தக—ஒரு காதையும், தகதிமி—1 காதை, 1 விஜர்ஜிதமும் காட்ட வேண்டும். ஒரு களைச் சவுக்கத்தில் ஆதி தாளம் போடும்பொழுது, காதை, விரலெண்ணிக்கை, விஜர்ஜிதம் ஒவ்வொன்றையும் 2 தரம் காட்ட வேண்டும். 2-வது தடவை சப்தமில்லாமலிருக்க வேண்டும். உதாரணம், முதலில் கையால் தொடையில் காதை போட்டவுடன், மறுபடியும் சப்தமில்லாமல் தட்ட வேண்டும். பின்னர் சுண்டு விரலை யெண்ணி, மறுபடியும் அதே விரலை சப்தமில்லாமல் எண்ண வேண்டும். இவ்விதம் 3 விரல்களை யெண்ணிப் பின்னர் காதை 2 தரம், விஸர்ஜிதம் 2 தரம், காதை 2 தரம், விஜர்ஜிதம் 2 தரமாக எண்ணித் தாளத்தைப் போட வேண்டும்.

$^{1}4$ = ஒரு லகு (1 காதை, 3 விரலெண்ணிக்கை).

$^{0}2$ = ஒரு த்ருதம் (1 காதை, 1 விஸர்ஜிதம்).

, = 'ஸ' என்று ஒரு ஸ்வரம் சொல்லும் ஒரு மாத்திரா காலம்.

; = 'ஸா', அல்லது 'ரீ' என்று தீர்க்க ஸ்வரமோ, அல்லது 'ஸஸ'—ரிரியென்று 2 ஸ்வரமோ சொல்லும் 2 மாத்திரா காலம்.

$\dot{-}$ = ஸ்வரத்திற்குமேல் புள்ளி யிருந்தால், தார ஸ்தாயி அல்லது மேல் ஸ்தாயி ஸ்வரமென் றர்த்தம்.

$\underset{\cdot}{-}$ = ஸ்வரத்திற்குக் கீழே புள்ளியிருந்தால், மந்தர ஸ்தாயி ஸ்வரமென் றர்த்தம். புள்ளியில்லாமலிருந்தால், மத்ய ஸ்தாயி ஸ்வரமாகும்.

ஸரிகம = இப்பெரிய எழுத்து ஸ்வரங்கள், துரிதமான மத்ய காலத்தில் பாடப்பட வேண்டும். பெரிய எழுத்துக்களின்மேலும் கோடிருந்தால், வேகமாக மூன்றுவது காலத்தில் பாடப்பட வேண்டும்.

; , = இதற்குப்பின் பாட்டு ஆரம்பித்தால், 1½ அக்ஷரம் தள்ளி அனுகத எடுப்பு என்று பெயர். இதைப்போல், அடையாளத்திற்குத் தகுந்தபடி, ஒரு அக்ஷரம், ½ அக்ஷரம் தள்ளி அனுகத எடுப்புகளிருக்கின்றன. ஸம யெடுப்பில் தாள ஆரம்பத்திலேயே பாட்டும் எடுக்கப்படுகிறது. அதீத எடுப்பு—பாட்டு ஆரம்பித்தபின் வேறொரு எழுத்தில் தாளம் ஆரம்பிக்கிறது. (உதாரணம்: நேநெந்து வெத குதுரா. உண்மையில் சாஹித்தியம் 'ஹரிநேநெந்துவெத குதுரா'. ஹரி என்னும் சொல் முன்னலேயே பாடப்படுகிறது).

அகாரம் = ஒரு ஸாஹித்திய எழுத்தை, அடுத்த எழுத்து உடனே வராவிட்டால், மேல் ஸ்வரங்களுக்குத் தக்கபடி அகார, இகார, உகாரத்தால் நீட்ட வேண்டும்.

,, = இக்குறிப்பு உள்ள வரியில் ஸ்வரங்களோ, சாஹித்தியமோ, அப்பகுதியில் முன்னல் இருப்பதையே திருப்பி வாசித்துக் கொள்ளவேண்டும்.

தேசாதி, மத்யாதி தாளங்கள் :-57-ம் பக்கம் காண்பதுபோல், ஒரு ஆவர்த்தத்திற்கு 1 வீச்சும் 3 தட்டுகளுமாக போடும் தாளங்களுக்கு தேசாதி, மத்யாதி தாளங்களென்று பெயர். ஒரு களைச்சவுக்கப் பாட்டுகளில், தேசாதி தாளமானல் வீச்சில் ¾ இடத்தில் பாட்டு ஆரம்பிக்

கும். (உ-ம் : மனவ்யாலகிஞ்சரா—நளினகாந்தி) மத்யாதி தாளமானால் வீச்சில் ½ இடத்தில்பாட்டு ஆரம்பிக்கும். (உ-ம் : தாசரதே—பக்கம் 57) ½ களைச் சவுக்கப் பாட்டுகளிலும் மத்யகால கீர்த்தனைகளிலும் இதே தாளங்களை 2-வது துரித காலத்தில் போடலாம்.

ராகத்தின் ஆரோஹண அவரோஹண ஸ்வரங்களைப் பல தடவை ஸ்வர ஞானத்துடன் பாடிவிட்டு, மேற்படி குறிப்புகளின் உதவியைக் கொண்டு பாட்டை ஆரம்பித்தால், எளிதில் எல்லோரும் கற்றுக் கொள்ளலாம்.

—ஆசிரியர்.

TAMIL NADU ARCHIVES LIBRARY
No. 111685
EGMORE, MADRAS

Printed by Sri Saraswathi Vilasam Press, Alwarpet, Madras
P. I. C., Q. H. MS. 517.—Co. Dc. 1000.

இவர்தான் வாலாஜாபேட்டை ஸ்ரீ வெங்கடரமண பாகவதர். சௌராஷ்டிர பிராமணர். ஸ்வாமிகளிடம் பக்தி நிறைந்த முக்கியமான சிஷ்யர்களி லொருவர். சொந்த ஸாஹித்தியமும் செய்து புகழடைந்தார். இவர் சீடரால் எழுதப்பட்ட கோதண்டராம ஸ்வாமி படம் தான் 'நனுபாலிம்ப' கீர்த்தனைக்குக் காரணமாயிருந்தது. தியாகராஜ ஸ்வாமிகள் வாலாஜாபேட்டை வந்தபொழுது. வெங்கட்ரமண பாகவதர் பஜனை மந்திரத்தில் தங்கி 10 நாட்கள் பஜனை செய்தார். இந்த சிஷ்யரால், வடக்கே தியாகராஜ கீர்த்தனைகள் பரவலாயின.

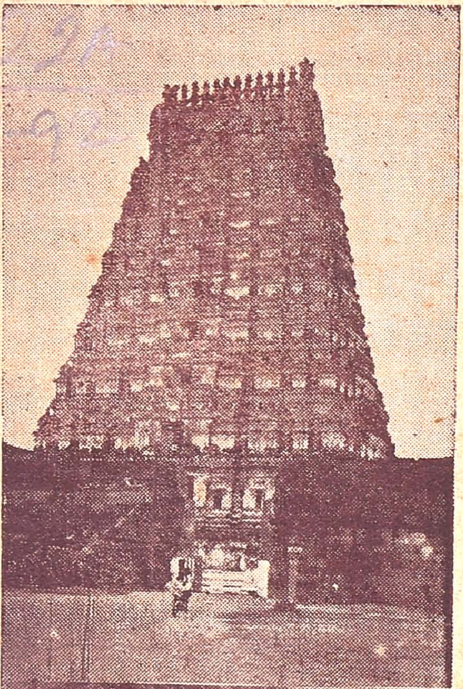

1. ஸ்ரீ காஞ்சி ஏகாம்பரேசுவர ஸ்வாமி கோபுரம்.

2. திருவையாறில் தியாகராஜ ஸ்வாமிகளின் சமாதிக் கோவிலின் ஓர் பக்கத் தோற்றம்

3. திருவையாறில் ஸ்வாமிகளின் வீட்டில் வசித்து வரும், அவரது மூத்த சஹோதரரின் பிரபௌத்திரரான ராமுடுபாகவதர் ஸமாதிக்குப் பூஜை செய்யும் பாக்கியம் பெற்றவர்.

(*Photos*: Moorthi)

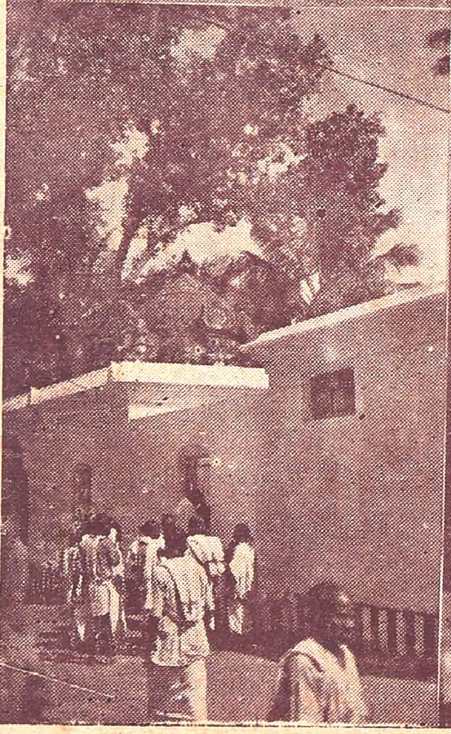

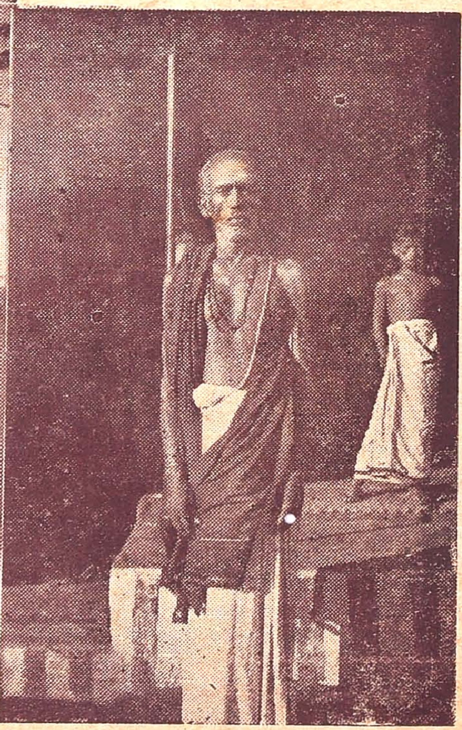

Sri Saraswathi Vilasam Press, Alwarpet, Madras—1947.